67ste JAARGANG No. 8005 DINSDAG 31 OCTOBER 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—. Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Morgen wordt Maria's Ten Hemel Opneming door Pius XII tot leerstuk van de Katholieke Kerk verklaard

Morgen zal door een plechtige uitspraak van de Plaatsbekleder van Christus op aarde de ten hemel opneming van Maria met ziel en lichaam tot kerkelijk leerstuk worden verklaard, zodat, wat wij tot nog toe in vroom geloof als een deel van de geopenbaarde waarheid aanvaardden van dan af als zodanig door het gezag van de Kerk bekrachtigd zal zijn.

Protest

Het ontbrak in deze tijd, waarin de plannen tot dogma verklaring snel rijpten, niet aan stemmen, bepaaldelijk in Anglikaanse kringen, niet aan stemmen, die deze stap betreurden omdat zij hier in een verwijding zagen van de kloof, die sinds de 16de eeuw in de Christenheid ontstaan is.

Hoewel dit laatste kennelijk niet tot de onmogelijkheden behoort, moet bedacht worden, dat dit verschijnsel wet onvermijdelijk is. De waarheid leeft slechts in de door Christus gestichte Kerk en wie zich daarvan losscheurt, laadt het oordeel op zich, dat door de Goddelijke Leeraar door de vergelijking van de wijnstok en de ranken in beeld gebracht is.

Het onderscheid tussen hen, die met Hem verbonden zijn en die van Hem zijn afgerukt moet onvermijdelijk steeds groter worden.

Geopenbaard?

Behalve de vrees voor groeiende verwijdering lag aan dit protest tevens de mening ten grondslag dat de Ten hemel opneming van Maria geen geopenbaarde waarheid is en dus ook onmogelijk als zodanig kan gedefinieerd worden.

Bij de besprekingen van deze kwestie mogen wij allereerst reeds niet uit het oog verliezen, dat door de vraag: Wat is geopenbaard? een kloof loopt, die de Christenheid scheidt. De protestanten beperken de Openbaring tot slechts één enkele bron, n.l. de H. Schrift, terwijl de katholieken daarbij ook de katholieke Overlevering als openbaringsbron aanvaarden.

Het gevolg van dit onderscheid voor het onderhavige geval is, dat waar er voor de Ten hemel opneming geen afdoend schriftuurbewijs bestaat, dit voor de protestant betekent, dat er van Openbaring op dit punt geen sprake is, terwijl de katholiek, om het feit van het geopenbaard zijn te onderzoeken altijd nog de Overlevering heeft te onderzoeken.

Overlevering

De Overlevering is de geopenbaarde waarheid, die niet in de H. Schrift staat opgetekend, maar die niettemin in ononderbroken in het lichaam van Christus heeft geleefd. Is het onderhavige leerstuk daar een deel van?

Het feit, dat uit de allereerste tijd tot heden toe betrouwbare nadrukkelijke gegevens van tijdgenoten ontbreken, is allerminst een bewijs, dat deze waarheid niet onder de Christenen leefde.

In de na-Apostolische tijd hielden meer fundamentele waarheden, zoals die over het mensgeworden Woord in de Allerheiligste Drieeenheid de aandacht van kerkelijke schrijvers in beslag.

Maria kwam daarbij slechts incidenteel ter sprake en dit bepaalde punt van de Maria-leer bleef op de achtergrond, omdat het niet aan de orde werd gesteld.

Sinds de eerste helft der zevende eeuw bezitten wij echter de schriftelijke getuigenis der Vaders.

Modestus van Jerusalem († 634) verkondigt in een lofrede dat Maria ten hemel werd opgenomen, omdat Christus de menselijk natuur uit haar aannam; omdat zij de gezegende is onder de vrouwen; omdat mede door haar de mensheid hersteld is naar ziel en lichaam; omdat zij vol van genade is; om onze voorspreekster te zijn.

Sindsdien is het de keten der getuigenis ononderbroken: Andreas van Creta († ± 630). Germanus van Constantinopel († 783). Johannes van Damascus († ± 750) en vele anderen.

Ze vertegenwoordigen een zo goed als algemeen aanvaarde overlevering, die op dogmatische gronden berust.

In het Westen ontwikkelde zich de leer veel langzamer. De eerste ondubbelzinnige getuige is Gregorius van Tours († 593), maar zijn oordeel werd wellicht meer dan gerechtvaardigd, door de van vele franjes voorziene apocriefe verhalen beïnvloed.

Nu had Paus Gelasius reeds in 495 een decreet uitgevaardigd, waarin de opocriefe geschriften even onverbiddellijk als duidelijk werden veroordeeld: een vonnis, dat door vele Latijnse theologen danig werd onderstreept. Een gevolg van een en ander was, dat hoewel de volksdevotie onweerstaanbaar groeide en reeds in 650 het feest te Rome werd ingesteld, de godgeleerden huiverig waren de kwestie theologisch te onderzoeken.

De huidige leer van de Kerk

Op het Vaticaans Concilie in de tweede helft van de vorige eeuw werden ernstige pogingen gedaan met het oog op een nabije toekomstige mogelijkheid van dogma-verklaring, maar verder kwam men niet. Het geloof op dit punt was in de loop der eeuwen een algemeen en diepgeworteld bezit van de katholieke Christenheid geworden. Doch terwijl vele bisschoppen zich in de loop der geschiedenis bij herhaling hebben geuit over Maria's ten hemelopneming is uit de pauselijke documenten slechts karig materiaal op te diepen.

Alexander III (1159 — 1181) schreef in een brief aan de Sultan van Iconium, dat Maria om haar maagdelijkheid bij het ontvangen en baren ook zonder bederf was ten hemel gestegen, opdat zij volgens Gods woord ook zou blijken vol genade te zijn.

Leo XIII zegt in zijn Encycliek „Magnae Dei Matris" van 7 September 1892, dat Maria om haar medelijden „zal zitten bij haar Zoon"; en in de Encycliek „Jucunda Semper" van 8 Sept. 1894, dat zij „is opgenomen naar het hemels Jerusalem" en door een stralenkrans omgeven „bij haar Zoon zetelt als koningin en heerseres van het heelal". Hier is wel geen twijfel toelaatbaar omtrent de voorgehouden leer, maar op zich beschouwd zijn het toch geen afdoende uiteindelijke beslissingen.

Praktijk der Kerk

Deze levert ondertussen onmiskenbare tekenen tot bepaling der houding van het gewone leergezag. Nog afgezien van de viering van het feest in de Oosterse kerk op verschillende data van het jaar, wordt het in het Westen omstreeks 600 door Keizer Mauritius voor zijn rijk op 15 Augustus geplaatst en van uit Rome verspreidde het zich over heel het Westen.

In de brevier- en Misgebeden waarmee dit feest gevierd wordt, zijn de ondubbelzinnige getuigenissen van Johannes Damascenus en van Bernardus van Clairvaux opgenomen. Het feest behoort tot de verplichtend gestelde feestdagen en algemeen werd de ten hemel opneming beschouwd als een waarheid, die — hoe dan ook — in de geloofsschat te vinden is.

Besluit

Deze algemeen verbreide overtuiging zal dan morgen zijn bekroning vinden; zal voor goed en afdoende geschraagd worden door het goddelijk leergezag, dat spreekt door de mond van de Vader der Christenheid. Onder bijzondere aanblazing van Gods Geest, die hem en in hem de geopenbaarde, de levende waarheid voor verbastering en bederf verhoedt, zal de Plaatsbekleder Christi vaststellen, dat het leerstuk van Maria's ten hemel opneming tot de Openbaring en daarmee tot de Christelijke geloofsschat behoort.

En wij, die op deze dag rond het kathedra van het Hoofd der Christenheid geknield liggen: niet slechts met nederige onderwerping en onwankelbaar geloof aanvaarden wij zijn uitspraak. Ook met een hart dat vol is van kinderlijk vreugde. Vreugde omdat de heerlijkheid die wij reeds zolang aan onze hemelse Moeder geven, thans verzekerd werd door een gezag dat onze zwakke menselijke krachten eindeloos overtreft.

De koningin des hemels zegene allen die zij op deze dag in Geloof geknield, zal vinden rond de Herder van Christus' Kudde.

35 Kardinalen, 500 Aartsbisschoppen en bisschoppen in Consistorie bijeen

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft Maandag een consistorie gehouden van alle kardinalen, aartsbisschoppen en bisschoppen te Rome om de redenen uiteen te zetten voor het uitroepen van het dogma van Maria Tenhemelopneming. De plechtigheid in het Vaticaanse paleis werd bijgewoond door 35 kardinalen en bijna 500 aartsbisschoppen en bisschoppen. Het consistorie wordt als het belangrijkste beschouwd, dat sedert 1946 door de Paus is gehouden; in 1946 creëerde de Paus 24 nieuwe kardinalen.

Het consistorie, dat half openbaar was, werd door ongeveer duizend personen bijgewoond. Bisschoppen en abten werden ook, toegelaten in tegenstelling met het privaat-consistorie waarop alleen kardinalen aanwezig zijn; er werden geen leken toegelaten.

De Paus gaf in het Latijn een opsomming van de redenen voor de dogma-verklaring. Daarna gaven alle aanwezige „Prinsen der Kerk" een voor een hun bijval te kennen met het woord „Placet". Het consistorie duurde 35 minuten.

De Paus brak de traditie door velen, die anders niet bij een consistorie worden toegelaten, toe te staan de zitting bij te wonen. Tot nu toe werden de consistories steeds door de Paus geopend met het bevel „extra omnes" ter verwijdering van allen, behalve de deelnemende kardinaals en bisschoppen. Bij de opening van het consistorie van Maandag verklaarde de Paus, dat er hierop geen geheim rustte, zodat alle aanwezigen mochten blijven. Het consistorie werd gehouden in de „zaal der zegeningen".

De Paus verklaarde, dat hij, alvorens het besluit tot dogmaverklaring bekend te maken, zich op de hoogte had gesteld van alle katholieke bisschoppen in de wereld en aan deskundigen een onderzoek had opgedragen naar het geloof aan de ten hemel opneming van Maria met ziel en lichaam van de eerste dagen van het bestaan der kerk af, gebaseerd op de geschiedenis, de overlevering en de Heilige Schrift.

„In een wonderbaar en vrijwel eenstemmig koor bereikten ons stemmen van herders en gelovigen in alle delen der wereld, die uitdrukking gaven aan hetzelfde geloof en die hetzelfde vroegen als door allen het meest gewenst werd. Wij bereikten toen de conclusie, dat er geen reden voor verder uitstel was en besloten over te gaan tot een definitie van het dogma", aldus de Paus.

Na het consistorie boden leden van de Italiaanse Beweging voor de katholieke actie de Paus een gouden inktstel aan, waarop een gouden Madonna-figuur staat en dat door de Paus zal worden gebruikt om de bul, waarin Woensdag het dogma zal worden vastgelegd, te ondertekenen.

ONLUSTEN OP PUERTO RICO

San Juan. — Bij onlusten op Puerto Rico zijn elf nationalisten en zes politiemannen gedood. Ongeveer duizend nationalisten begonnen te San Juan, Panuelas en andere plaatsen een opstand.

Tegen de middag stopte een auto met opstandigen voor het paleis van gouverneur Muñoz Marín, dat onder vuur genomen werd. De gouverneur bleef ongedeerd, doch vier nationalisten werden gedood. In de bergplaatsen Utuado en Jajuya gebruikten de opstandigen brandbommen tegen openbare gebouwen. Er zijn vele arrestaties verricht. De gouverneur verklaarde, dat de regering de toestand meester is. De staat van beleg is afgekondigd en troepenversterkingen zijn aan de politiebewaking van het paleis toegevoegd.

De Candidatenlijsten officieel ingediend

Voor wie kraaide de haan victorie?

Gistermiddag kwamen het hoofdstembureau en de journalisten tezamen op het kantoor van de heer M. B. Bartels Daal, waar bekendheid zou worden gegeven aan de candidaatlijsten voor de as. verkiezingen.

Het hoofdstembureau staat onder leiding van de heer Bartels Daal en bestaat uit vier leden en wel de heren A. Smit, E. Jonckheer, N. van Meeteren en A. Kerstens. De plaatsvervangende leden, die eveneens aanwezig waren, zijn Mevrouw Henriquez en de heren J. Verschoor en A. de Rooy.

Om 4 uur verklaarde de heer Bartels Daal, dat de tijd voor indiening der lijsten was verstreken en gaf hij de binnengekomen lijsten door aan de leden van het bureau, die tot controle overgingen. Onderwijl genoten de journalisten van een kopie thee en sigaretten, terwijl de heer Bartels Daal nog enige mededelingen verstrekte.

Het aantal kiezers bedraagt:

van Aruba	**14.251**
van Curaçao:	**39.768**
van Bonaire:	**2.262**
St. Maarten:	**558**
Saba	**469**
St. Eustatius	**362**

Aruba telt 17 stemdistricten, Curaçao 54, Bonaire 3, St. Maarten 1, Saba 2 en St. Eustatius 1. Ieder stembureau wordt bediend door 5 leden. Voor Curaçao heeft men derhalve 270 personen nodig. Op Curaçao bleken slechts 4 lijsten ingediend te zijn. De C.O.P.-lijst werd ingeleverd door de heer W. Hoedemaker; de K.V.P.-lijst door D. L. Capriles; de D.P.-lijst door F. J. Pijpers en de N.V.P.-lijst door Ph. A. de Jongh. De lijsten van Aruba, Bonaire en Bovenwinden waren nog niet binnen, hetgeen ook niet mogelijk was, omdat de sluitingstijd van indiening eveneens 4 uur was. Later op de avond zouden die beschikbaar zijn.

Toen de heer Daal bekend maakte, dat er vier lijsten ingediend waren op Curaçao, kraaide er een haan tweemaal en enige journalisten vroegen zich af voor welke lijst kraait deze haan nu de victorie. Het antwoord zal komen op de dag der verkiezing, alhoewel er nu al trotse geluiden klinken van een overwinning. Maar wie weet, welke verrassingen de stembus van 21 December nog brengen zal.

Nadat de leden van het hoofdstembureau verklaard hadden, dat zij de lijsten in orde vonden, werd procesverbaal opgemaakt en vastgesteld, dat op 2 November des morgens om 10 uur een openbare vergadering gehouden zal worden, waarin eenieder eventuele bezwaren tegen de lijsten kan indienen. Op 3 November des morgens om 10 uur zal de nummering der lijsten in het openbaar bij loting plaats vinden.

Voor een goed overzicht geven wij hier vervolgens alle lijsten, die op de eilanden werden ingediend:

ARUBA.

Arubaanse Volkspartij: 1) J. H. A. Eman, 2) José Geerman, 3) M. E. de Cuba, 4. Leon Laclé, 5) A. J. Flanegin, 6) Jan Pauw, 7) W. H. de la Fuente, 8) J. C. Leiuez, 9) H. T. Erasmus, 10) Godfried Croes, 11) H. P. Oduber, 12) Franc M. Zeppenfeldt.

U.N.A. I: 1) Feline Tromp, 2) Gerrit Amelink, 3) J. V. de Cuba, 4) H. P. Ecury, 5) Th. Hassell, 6) B. F. Dirksz, 7) Mej. A. Aletrino, 8) S. Luydens, 9) Th. J. Luydens, 10) M. J. Croes, 11) F. J. Tromp, 12) C. Luydens.

U.N.A. II: 1) A. Werleman, 2) F. Dussenbroek, 3) G. J. Schouten, 4) Laura Wernet, 5) C. Maduro, 6) L. Wever, 7) P. Maduro, 8) M. E. de Kort, 9) C. H. P. Schwengle, 10) R. E. Frank, 11) Th. H. Newton, 12) F. Luydens, 13) E. R. Arends.

Arubaanse Eenheidspartij: 1) D. A. Vlaun, 2) J. R. A. Simoons, 3) J. A. F. Spit, 5) A. P. van Vuurden, 5) W. Nisbet, 6) W. C. Anslijn, 7) W. T. H. Hilman, 8) L. A. G. O. Lashley, 9) E. Lopez Henriquez, 10) C. E. Hassel, 11) A. W. A. Stede, 12) H. C. Wathey, 13) Ch. C. W. Voges.

Partido Patriotico Arubano: 1) P. Croes, 2) J. E. Irausquin, 3) A. Thijssen, 4) Fabrian Kelly, 5) J. Maduro, 6) F. V. Laclé, 7) Ernst Finck, 8) E. Hassel, 9) O. Croes, 10) J. R. L. Beaujon, 11) B. Luydens, 12) C. Angela, 13) Santiago J. Croes.

CURACAO.

Curaçaose Onafhankelijke Partij: 1) P. van der Hoeven, 2) Ph. J. Evertsz, 3) N. M. Chumaceiro, 4) A. de Haan, 5) W. Meijer, 6) E. R. Lansberg, 7) M. Segaar, 8) D. Ensing, 9) A. N. Th. van Meeteren.

Katholieke Volkspartij: 1) Isaac Celestino Debrot, 2) John Horris Sprockel, 3) Adrianus Marinus Smit, 4) Elias Jose Morkos, 5) Hendrikus Theodorus Bernardus Willers, 6) Adele Marie Raymonde Rigaud, 7) Gualterio Edmundo Atanasio Booi, 8) Walter Antero Palm, 9) Maximiliaan Rudolf Willem Bernardus Berkenveld, 10) Henderik Marinus van Delden; 11) Rosa Maria Panneflek; 12) Jose Luis Martina.

Democratische Partij: 1) Efrain Jonckheer, 2) Ciro D. Kroon, 3) S W. van der Meer, 4) R. J. Isa, 5) C. H. W. Hueck, 6) H. L. Braam, 7) L. C. van der Linde geb. Helmijr, 8) J. B. Rosario, 9) F. J. Pijpers, 10) O. R. A. Beaujon, 11) Raphael Martinus, 12) A. C. da Costa Gomez, 13) C. C. Kroon geb. van Uijten, 14) J. G. Felix, 15) C. D. Boekhoudt, 16) C. C. Peterson, 17) P. H. Maal.

Nationale Volkspartij: 1) Moises Frumencio da Costa Gomez, 2) Hendrik Girigorie Martir Pieters Kwiers, 3) Philip Cohen Henriquez, 4) Angela Altagracia de Lannoy gb. Elisabeth: 5) Wybo Jan Goslinga, 6) Leonard Archibald Gerhardus Othniel Lashley, 7) Nicolaas Debrot, 8) Elmer Carl Bartels Bartels Daal, 10) Edward Julian Broos, 10) Philip Adolf de Jongh, 11) George Frederick Ellington Cruger, 12 Johannes van Toorn, 13) Evert Maria Newton, 14) Heraclio Marcos Henriquez, 15) Aloisio Emilio Panneflek, 16) Jose Maria Fructuoso Pieters, 17) Benjamin Philips Römer.

BONAIRE.

Uni: 1) L. D. Gerharts, 2) J. A. Abraham, 3) G. E. A. Booi, 4) Mej. L. E. Pourrier, 5) C. L. Neuman, 6) Mej. M. de Bruin.

Partij II: 1) N. Debrot, F. M. Marchena, 3) E. M. Newton, 4) M. L. Booi, 5) J. C. van der Rhee, 6) S. C. A. Chirino.

BOVENWINDEN.

1e lijst: 1) G. T. Cruger.

2e lijst: 1) E. Jonckheer, 2) C. D. Kroon, 3) C. C. Peterson, 4) R Beaujon, 5) S. W. van der Meer, 6) R. J. Isa.

3e lijst: 1) Ch. Voges, 2) C. Buncamper, 3) K. Peterson, 4) H. S. L. Conner, 5) A. C. Wathey.

HOOFDSTEMBUREAU ARUBA

Het hoofdstembureau Aruba is als volgt samengesteld:

Mr. L. C. Kwartsz gezaghebber, voorzitter.

Leden: de Heren C. A. Eman, practizijn; N.E. Henriquez; Officier van Justitie Mr. J. van Veen en H. Hesseling.

Plaatsvervangende leden zijn: De heren R. R. da Costa Gomez, hoofd bevolkingsbureau; Mej. O. L. Henriquez en de Heer A. W. N. Goetze.

DE STEMGERECHTIGDEN VAN ARUBA

Arubanen 3767 mannen; 4110 vrouwen; totaal 7877; 55.28%.

Curaçaoënaars: mannen 439; vrouwen 347; totaal 786; 5.52%.

Bonerianen: 435 mannen; vrouwen 222; totaal 657; 4.61%.

Sint Maarten: 498 mannen; vrouwen 471; totaal 969; 6.8%.

Saba: mannen 185; vrouwen 201; totaal 386; 2.71%.

Eustachius: mannen 148; vrouwen 142; totaal 290; 2.04%.

Nederlanders: mannen 533; vrouwen 329; totaal 862; 6.05%.

Surinamers: mannen 796; vrouwen 453; totaal 1249; 8.76%.

Indonesiërs: mannen 19; vrouwen 13; totaal 32; 0.22%.

MORGEN GEEN KRANT

In verband met het feest van Allerheiligen zal Dagblad Amigoe di Curaçao morgen niet verschijnen.

Zij begonnen een nieuw leven

Door wetenschap en gemeenschapzin geholpen

De vorige maand werden zeven patiënten uit onze melaatsen-inrichting Zaquito genezen verklaard en ontslagen. Zij verlieten het verblijf, waar zij zoveel jaren hadden doorgebracht en keerden in de wereld terug om een nieuw leven te beginnen.

Een nieuwe toekomst.

Dit feit, dat even verbazingwekkend als verheugend is, duidt de grootte aan van dl overwinning, die door de medische wetenschap op de belagers van het menselijk lichaam werd behaald. Het overweldigt ons ook bij de gedachte aan de gevolgen, die zulk een genezing voor deze gelukkigen meebrengt. Slachtoffers van een vreselijke ziekte, die jaren geleden in de nacht van de meest hopeloze vooruitzichten binnentraden in een wreed isolement,zien nu de poorten open slaan naar een nieuw leven, een nieuw licht en een nieuw geluk.

De zorgelijke kant.

Onder deze eerste duizelingwekkende indruk van het onuitsprekelijke geluk, dat naast Gods goedheid de wetenschap aan deze mensen bereidde, zouden we echter wel licht vergeten, dat het beginnen van dit nieuwe leven behalve een vreugdevolle kans ook een enorme onderneming is, die, om ons slechts tot de financiële zijde van de kwestie te beperken, enorme uitgaven met zich meebrengt.

Denk U eens in wat dat aan kosten vertegenwoordigt voor deze vaak arme en altijd hulp behoevende mensen: een nieuw leven op eigen benen te beginnen. Behalve de blijvende middelen voor onderstand, hebben deze „nieuwelingen" de uitrusting nodig, die reeds zulk een vast en vertrouwd bezit van ons geworden, is, dat wij aan de kosten daarvan nauwelijks mee denken.

Deze genezenen kunnen immers onmogelijk de wereld ingestuurd worden zonder dat zij van het allernoodzakelijkste huisraad zijn voorzien: van matrassen, lakens, slopen, bedden, koffers, keukengerei, huishoud goed, zeep enz. Zouden zij zonder deze zaken hun nieuwe leven in gaan, dan zou het blijde licht er van al spoedig in een nacht van zwaarder zorgen veranderen.

Koningin Emma Stichting.

Het is daarom zo goed, dat er in onze gemeenschap een sociaal verantwoordelijkheids gevoel actief is, dat, nadat de wetenschap haar weldaden aan de zieken voltooid heeft, de taak overneemt, en hun nieuwe leven, hun kans op een nieuw geluk ten volle doet slagen.

De Koningin Emma Stichting, die elk jaar met haar smal, smaakvol verzorgd Jaarverslagboekje komt, is een vereniging, die door dit onopvallende boekje niet onjuist gekarakteriseerd wordt. Haar daden plegen niet aan de grote klok te hangen. Maar daar zijn ze niet minder noodzakelijk, en bevendien niet minder sympathiek, op.

Het is immers deze Vereniging, die reeds zoveel deed aan de veraangenaming van het interieur van Zaquito door de aanleg van tuinen, inclusief de vijver met vissen, door het verschaffen van radio en frigidaire, die ook nu weer haar mooie taak op zulk een waardevolle wijze vervulde, door de gelukkige verhuizers van al het bovengenoemde nodige te voorzien.

Als dit nieuwe leven nieuw geluk wordt voor hen, die het mochten beginnen, dan mogen zij dit behalve aan de doktoren en zusters die hen verpleegden, danken aan de verborgen activiteit van hen die actief medeleven met de nood van de medemens.

De Volkswoningbouw en het Bouwfonds

Het Bestuur zegt over de volkswoningbouw en het bouwfonds het volgende. Ten behoeve van de volkswoningbouw werden door het fonds verschillende terreinen aangekocht, welke echter niet geheel voor het bouwen van volkswoningen zijn aangewend.

Op **Marie Pompoen** werd aangekocht een terrein van 150.000 m2. Ter afronding werd daaraan 30,000 m2 domeingrond toegevoegd. Het geheel werd door het fonds bouwrijp gemaakt.

Niet voor volkswoningbouw zijn aangewend:

een drietal percelen met een gezamenlijke oppervlakte van 10.030 m2. Hierin is o.m. begrepen een groot perceel dat gereserveerd is voor scholenbouw.

De kosten van deze gronden bedragen, bouwrijp gemaakt ƒ 50.150.—
een niet bouwrijp gemaakt perceel groot 3020 m2 " 3.020.—

ƒ 53.170.—

Van de toegevoegde bouwrijp gemaakte domeingrond is een oppervlakte van 10.000 m2 niet voor de volkswoningbouw gebruikt.

Het fonds dient de kosten van het bouwrijp maken alsnog terug te ontvangen. Deze bedragen ƒ 40.000.—

totaal Marie Pompoen ƒ 93.170.—

Op **Domi** werd door het fonds aangekocht een stuk grond, groot 201.880 m2. Dit terrein is tamelijk geaccidenteerd. In verband daarmede zouden zowel de kosten van het bouwrijp maken van de grond als die voor de aanleg van wegen hoog zijn, te hoog om de volkswoningbouw daarmede te belasten. In verband daarmede is er van afgezien ter plaatse tot het bouwen van volkswoningen over te gaan. Deze terreinen zullen thans aan particulieren worden uitgegeven.

Voor overname van het terrein door het domein is een bedrag nodig van ƒ 103.536.45

Op **Steenrijk** is door het fonds domeingrond bouwrijp gemaakt voor de volkswoningbouw. Een oppervlakte van 6500 m2 is echter niet daarvoor aangewend. De kosten van het bouwrijp maken van dat gedeelte moeten nog aan het fonds worden vergoed. Deze bedragen ƒ 19.500.—.

Samengenomen dient derhalve met het fonds een bedrag van ƒ 216.206.45 of rond ƒ 216.207.— voor de bovengeschetste doeleinden te worden verrekend. Indien bij de uitvoering van werkzaamheden van den beginne af een strenge scheiding was gemaakt tussen de uitgaven welke het fonds rechtstreeks zouden raken en de uitgaven, welke voor verrekening in aanmerking zouden dienen te komen, dan ware het mogelijk geweest de tot dekking van laatstbedoelde uitgaven benodigde credieten bijtijds op de begroting aan te vragen. Op deze wijze had overschrijding van het totaal der aangegane leningen grotendeels kunnen zijn voorkomen. Helaas is dit niet gebeurd en daarom is het Bestuur thans dus genoodzaakt achteraf goedkeuring te vragen van een crediet voor de bespr ken restituties aan het fonds.

Op het ogenblik heeft het Bestuur nog geen volledig overzicht van de stand van het fonds. De cijfers tot en met 1948 zijn definitief vastgesteld. Verwacht wordt dat in de maand Januari 1951 alle gegevens compleet zijn. Waarschijnlijk zullen nog enkele kleinere verrekeningen tenlaste van bestaande begrotingscredieten moeten plaatshebben.

In verband daarmede wordt bij de 4de Nota van Wijzigingen het verschil tussen het „overtrokken" bedrag van ƒ 239.000.— en het bovenbecijferde bedrag van ƒ 216.207.—, zijnde ƒ 22.793.— uit de onderhavige post gelicht en opgebracht als een uitkering aan het reservefonds.

Wat de exploitatie van het fonds betreft diene het volgende:

In 1943, bij de 1e Aanvullende, tevens heringerichte begroting voor dat jaar verwierf de eerste lening voor de volkswoningbouw de goedkeuring der Staten. De bedoeling was, dat de uit deze lening verkregen gelden zouden worden gestort in een Algemeen Bouwfonds. Een ontwerp-landsverordening tot instelling van dat fonds moest toen nog ontworpen worden. Hoewel de Staten in de nopens vorenbedoeld begrotingsontwerp gewisselde stukken wel vermeldden, dat zij er de voorkeur aan zouden geven de lening direct in een fonds te storten en niet eerst op de Rekening met Derden, stond er, omdat directe storting in een fonds nog niet mogelijk was, geen andere weg open dan de Rekening met Derden als tijdelijke tussenschakel te doen fungeren (vgl de Memorie van Antwoord op de heringerichte begroting 1943, (1943-1944-23 blz. 2.).

Later is dit punt nog enkele malen in de begrotingsstukken ter sprake gekomen, o.a. bij de behandeling van 1e Aanvullende begroting 1948. Bij de openbare behandeling van die aanvullende begroting is door de gemachtigde van het Bestuur daaromtrent het volgende aan de Staten medegedeeld:

„De volkswoningbouw zou, zoals U weet, Mijnheer de Voorzitter, gefinancieerd worden via het algemeen bouwfonds, dat nog in oprichting is. Een verordening is daartoe bij de Staten aanhangig; ik meen dat de Nota naar aanleiding van het Eindverslag of de Memorie van antwoord is ingediend. Op het ogenblik wordt de administratie beknopt gevoerd via de Rekening met Derden, hetgeen Uw Staten ook bekend is. Op het ogenblik wordt gewerkt aan de eigenlijke boekhouding voor het fonds, zodat wanneer het fonds eenmaal gesticht is — dus wanneer de verordening zal zijn aangenomen — ook de boekhouding klaar is. Het komt mij voor, dat dan de tijd gekomen is, na te gaan, hoe het staat met eventuele nadelige saldi en dat daarna bekeken zal worden, wat ten opzichte van die saldi zal moeten gebeuren"

Het Bestuur meent hiermede op afdoende wijze duidelijk te hebben gemaakt dat er met betrekking tot het Algemeen Bouwfonds in oprichting (in staat van voorbereiding) geen sprake van is dat het budgetrecht der Staten met voeten getreden is.

De aandacht wordt erop gevestigd dat van het opgebrachte exploitatietekort van ƒ 603.715.— een bedrag van ƒ 150.515.— betrekking heeft op het dienstjaar 1950.

Inzake het vaststellen van de huurprijzen van het verhuren wordt het volgende naar voren gebracht.

Zoals aan Uw College bekend lag het oorspronkelijk in de bedoeling de kosten van het fonds voor ongeveer 3/4 deel door de huren te doen dekken. De eerste huren van ƒ 20.—, ƒ 25.—, ƒ. 30.— en ƒ 35.— (D-type) voor respectievelijk woningen met 1, 2 en 3 slaapkamers zijn dan ook daarop ingesteld.

Bij deze berekening werd aangenomen, dat huren, welke de kostprijs geheel zouden dekken, jaarlijks 7½% van het geinvesteerde kapitaal zouden moeten opleveren.

Sindsdien zijn de bouwkosten merkbaar gestegen, zodat in samenwerking met de Commissie ad hoc uit de Staten nieuwe prijzen, naar de verhoogde bouwkosten volgens het principe als bovengenoemd zijn vastgesteld. Daarom zijn thans de prijzen voor de nieuwste woningen, wederom in nauw overleg met genoemde Commissie, herzien. Zij bedragen thans voor woningen met:

1 slaapkamer ƒ 30.—;
2 slaapkamers ƒ 36.—; ƒ42.50 (blokwoningen); ƒ 45.— (twee naast elkaar);
3 slaapkamers ƒ 47.50 (alleenstaand); ƒ 50.—(D-type).

Van een onder-onsje is dan ook geen sprake.

De toewijzing van de woningen geschiedt op verzoek der Staten zowel op Aruba als op Curaçao door, een commissie, waarin op elk der beide eilanden 2 Statenleden q.q. zitting hebben.

Op het ogenblik zijn er op Curaçao van de 915 woningen, 803 aan landskinderen (in de Antillen geboren) toegewezen, aan **niet** Antillianen 112. Deze laatste groep bestaat voor het aller grootste deel uit Surinamers, die ofwel reeds lang hier verblijven, met Antillianen gehuwd ofwel in een noodpositie verkeren.

Door de Commissie van toewijzing wordt geval voor geval getoetst aan de geldende normen.

Op Aruba zijn van de 380 woningen 280 toegewezen aan Antillianen. Aan niet Antillianen 100. Voor vedere gegevens inzake huren en toewijziging der huizen op Aruba moge het Bestuur verwijzen naar een terzake ter Griffie van de Staten gedeponeerd overzicht.

CURACAO

IN HET KORT.

— S.H wonende Parera deed aangifte van diefstal van zijn mes en riem uit zijn auto, die geparkeerd stond op Scharloo. — M. J.C. van de Rodeweg was zijn portemonnaie met geld en loterijbiljetten kwijt. Hij deed aangifte van diefstal. — Gisteren verbaliseerde de verkeerspolitie twee personen en hadden er vier aanrijdingen plaats. — De maximum temperatuur was 31.0° C (87.8° F), minimum 24.4° C (76.2° F). — Het zwembad op het Rif werd in de afgelopen week bezocht door 720 personen.

UIT DE SURINAAMSE KRANTEN.

— Dr. D. Fernandes, voorzitter van de Citrus Centrale, is naar Curaçao gekomen om alhier het citrusfruit te introduceren. De centrale werkt op het ogenblik aan een proefzending grapefruits voor de Nederlandse Antillen.

— Maandag, 23 October, bracht de Prefect van Frans Guyana, de heer R. Vignon een bezoek aan de Gouverneur van Suriname. Hij was vergezeld van de heer R. Vervuurt, Frans consul en lid van de Raad van Advies en de heer Martel, Directeur des Mines in Frankrijk. Dezelfde dag vertrok het gezelschap per KLM naar Parijs.

— Men is bezig te werken aan een plan om in Coronië van Burnside tot Inggikondré op mechanische wijze een nieuwe dam op te werpen, waarop een rijweg kan worden aangelegd. Tussen deze nieuwe dam en de huidige kan het land dan als rijstland worden gebruikt. Het voorland zal dan uitsluitend voor coco's worden bestemd.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Elouisa van La Guaira en *Clio* van Aruba.

TYPEDIPLOMA ST. GENESIUS (Holl. Taal)		TYPE-DIPLOMA V.L.I.S.E.M. (Holl. Taal)	
Carlos	Santine	Victor	Illaria
Raphael	Antony	Olga	Kampe
Anna	Bernabela	Oscar	Semerel
Ronald	Cuales	Maria	Hooi
Alan	Faneyte	**STENODIPLOMA ST GENESIUS**	
Maria	Kling	Vida	Kruythof
Wilfred	de Paula	Edith	Cohen
Hubert	Martijn	Adelina	Lampe
Jozef	Arnold	Gladys	James
C.	Stede	Dolores	Genaro
TYPEDIPLOMA ST. GENESIUS (Engelse Taal)		Swinda	Sambo
Sydney	Maduro		

„Sabeldans" aan het firmament.

Maak een proefvlucht mee met het straalvliegtuig F-86 „Sabel".

2

De vlucht.

Proefvluchten te maken met vliegtuigen, die de snelheid van het geluid overschrijden, moet een sensationele ervaring zijn. Wellicht zouden wij de tocht zelfs liever niet in feite mee maken.

Maar het verslag te horen van een proefvlieger, — een verslag van zijn indrukken en ervaringen van seconde tot seconde — is even interessant, zonder het risico. Uit „Skyways" nemen wij thans het tweede deel — de vlucht — over.

Heb je eenmaal de hoogte dan doe je alles wat de ingenieurs je opgedragen hebben en is dat gebeurd dan kon je weer naar beneden. Hoewel ik het grootste deel van het werk met mijn hoofd omlaag doe in de cockpit, om de verschillende instrumenten in de gaten te houden mogen wij deze kisten toch niet zonder meer op de instrumenten vliegen. De piloten van de Luchtmacht doen dit daarentegen wel. Ze hebben zelfs van af de grond gecontroleerde landingen er mee gemaakt.

Deze nieuwe straalvliegtuigen — en de sabel wel heel bijzonder — zijn zo snel, dat wij trachten onze proefvluchten in een cirkel te maken of in een kruisvlucht over hetzelfde terrein.

Dat doen wij niet zozeer om het draaien van de wind of het kwijtraken van de koers, maar veel meer omdat, wanneer je in een rechte lijn blijft vliegen, het door de verschillende temperaturen en barrometerstanden in de wijdverspreide en onderscheiden luchtmassa's moeilijk wordt de camera-opnamen te „lezen". Op een hoogte van ruim 13 km. is het niet moeilijk om bij proefvluchten zo ongeveer over heel Zuid-Californië te kruisen.

Op deze hoogten kom je zelden iemand tegen. Andere proefvliegtuigen worden meestal begeleid door jagers, zodat de vliegeniers, die daar in zitten uit kunnen kijken naar andere vliegtuigen. Maar op deze vluchten van zo hoge snelheid kan toch niemand de F-86 bij houden; daarom neem ik gewoonlijk per radio contact op met de controlle toren van de Edwards Luchtmacht basis, Muroe Dry Lake en laat het daarbij.

Veronderstel dat de proefvlucht toevalligerwijze vrilles voorschrijft. Ik doe er dan gewoonlijk niet meer dan twee of drie, omdat de film van de fotorecorder daarmee op is en omdat ik moe wordt van de spanning. Je moet deze kist in de milte houden, want zo gauw als je de roervlakken in neutraal brengt en de knuppel terugtrekt naar het midden, schiet hij er uit. Als je dat wilt kun je de motor aan laten staan — om precies te zijn: dat is het juist wat we doen moeten in een van de proefvluchten, die de Luchtmacht vóór de overname vereist. In een vrille van vier of vijf wentelingen kan de kist wel 5 km. vallen maar wanneer je op meer dan 13 km. hoogte begint, lijkt dat niet zoveel.

Als je uit de vrille komt sluit je gas af, — als je het gaf — en brengt de duikremmen aan de flanken van het vliegtuig naar buiten om te voorkomen, dat je snelheid te veel op loopt. Dat geeft net zo'n gevoel, als wanneer je met je auto plotseling remt bij een 60 km. vaart, maar de schouder banden en de veiligheidsgordel vangen heel de schok op en je schiet nooit vooruit in het instrumentenbord.

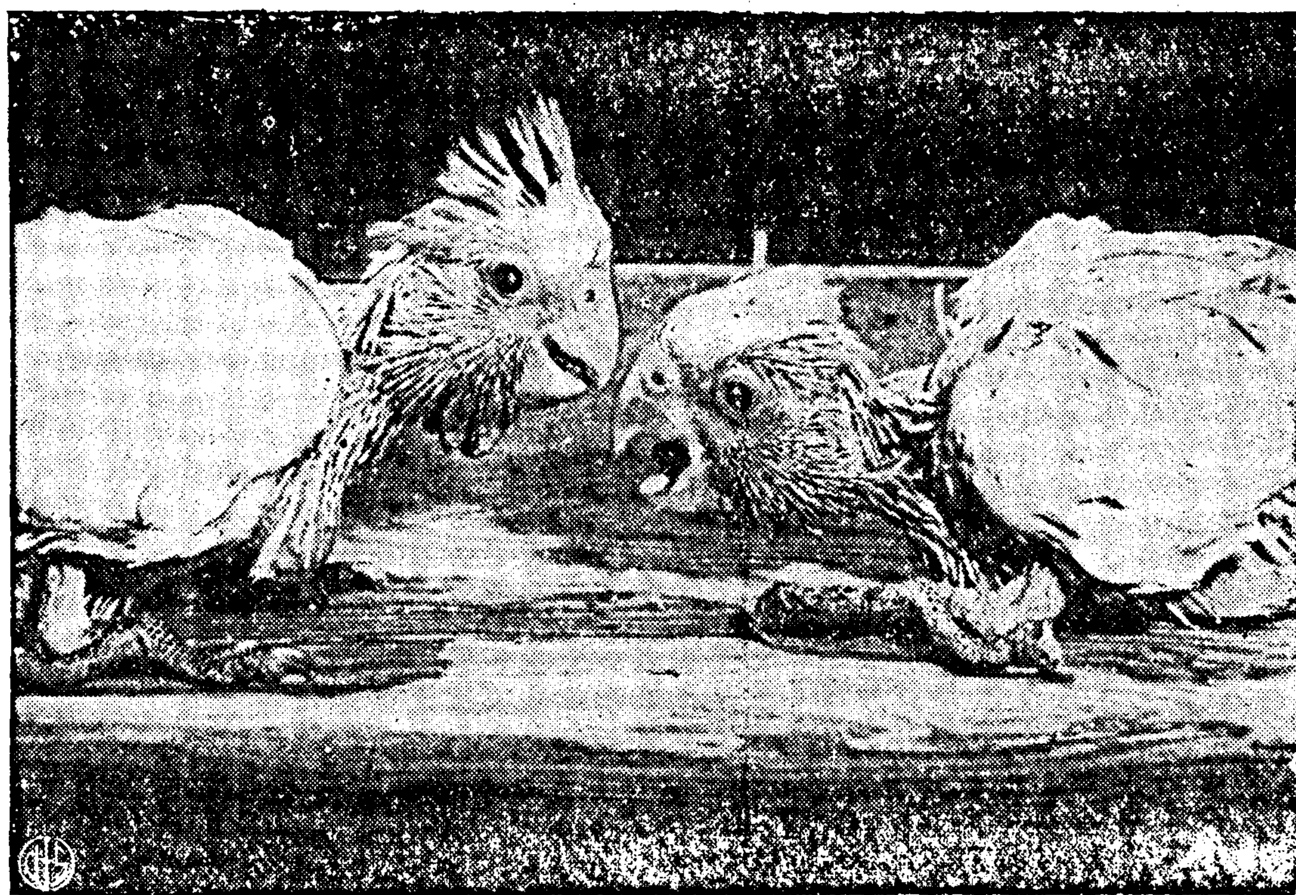
Ben je klaar met je proefvlucht, dan zoek je je vliegveld weer op. Gewoonlijk open ik de duikremmen en roep de controletoren van af een hoogte van 6½ km., ongeveer twee minuten van het veld. Is het niet te druk met luchtverkeer dan val ik tot 3 km., sluit de duikremmen en raas over het vliegveld met vol gas. Ik heb zo'n idee, dat vliegeniers van langzamer vliegtuigen daar een heel klein beetje jaloers door worden.

Gewoonlijk rem ik af voor een normale tactische landing. Dat is een gewoonte, die ik overgehouden heb uit de tijd, dat ik gevechtsvliegtuigen in de Zuid Pacific vloog. Met open duikremmen, kun je tot ongeveer 1 km. doorgaan met afremmen. Als de kist door het remmen horizontaal komt te liggen, laat je het landingstel naar beneden en laat tegelijkertijd de flappen omlaag om te voorkomen, dat je weer vaart krijgt.

De sabel is een zwaar vliegtuig — 13.715 Amerikaanse ponden, als hij alles mee voert wat er bij hoort — en er is een behoorlijk hoog percent van zijn kracht voor nodig, om hem in de lucht te houden en te vechten tegen de remming van landingsstel en flappen.

Dit vliegtuig heeft automatische vlak verbredingen op de windkanten, die bij geringe snelheid naar buiten schieten om de stabiliteit en de controle over de vleugelkleppen te vergroten.

Meestal land ik vanuit een bocht, omdat van opzij het zicht beter is. Eigenlijk kun je ook recht inkomen en met voldoende zicht, maar de neus komt bijna 25 graden omhoog, voordat het vliegtuig aan zijn landdingssnelheid toe is.

IK ZAL JE EENS WAT VERTELLEN, BROEDER! — Deze foto van twee nijdige cacatoes was een prijswinnaar in een internationale diergaarde-fotowedstrijd, die georganiseerd werd door de dierentuin van Brookfield en de Natuur Camera Club van Chicago. Deze foto werd genomen door Gene Lyle van San Diego, Californië en droeg de hoogste onderscheiding weg onder foto's, die van alle delen van de wereld binnen waren gekomen.

Afgezien van de neiging om met zijn neus in de lucht op de grond te komen, landt de sabel tamelijk normaal. Raken de wielen eenmaal grond dan druk ik van tijd tot tijd de remmen aan om vaart te minderen en trek de flappen in als ik terug rijd naar de lijn. De twee kilometer lange startbaan hier van de Internationale Luchthaven van Los Angelos is meer dan lang genoeg voor de F-86.

Tot slot draai je de contacten af, vult een verslag van behoorlijke lengte in en je vlucht is weer achter de rug.

Deze sabel laat zich zo gemakkelijk vliegen, dat wij hem door al onze fabriekspiloten lieten vliegen ook door hen die nog nooit in een vliegtuig met twee straalmotoren hadden gevlogen.

De sabel is een bewonderenswaardig acrobatisch vliegtuig. Het vliegt met zijn symetrische vleugels net zo gemakkelijk op zijn kop als rechtop. In felle luchtstromingen buigen de vleugels een beetje en je wordt nog niet eens zo hevig heen en weer geslingerd als in sommige andere vliegtuigen. Desondanks dragen wij uit voorzorg altijd, die grote gewatteerde Lombard helmen, wan bij de snelheid, waarmee de sabel vliegt wordt de lucht erg soliede.

De snelste tijd, die de Luchtmacht tot nog toe van de sabel heeft vrij gegeven, werd gevlogen door Majoor Frank Everest van Dayton, Ohio, naar Washington, D.C., in 33 minuten en 3 seconden. Dat maakt 710 mijl per uur.

Het is zelfs wel gebeurd, dat de sabel voor een vliegende schotel werd aangezien. Men neemt in San Diego tenminste aan, dat de bewoners, die een „geheimzinnig hoog - vliegend voorwerp identificeerden als een komeet of een buitenlands vliegtuig dat een mijlenlang lichtend zog naliet", niets anders zagen dan een F-86 tijdens een routine vlucht.

De ene ooggetuige zei, dat het voorwerp een schitterend groen licht uit spoot. Een ander zei, dat het een ding was in de vorm van een traan, dat lichtstralen uitzond. Een particuliere vliegenier, die door een verrekijker keek, zag dat het een vliegtuig was, dat dampstaarten naliet, maar, zei hij „ik kan me indenken, dat mensen, die er met het blote oog naar keken, dachten dat het op de staart van een komeet leek — vooral wanneer de zon er op terug kaatste".

Nieuw geluid over de "Apartheid"

— In Caland-west te Rotterdam vertelde prof. dr. J. Waterink, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, hedenavond over indrukken, opgedaan tijdens zijn reis naar Zuid-Afrika, die hij maakte in opdracht van de Nederlandse regering in het kader van het culturele contact tussen Nederland en Zuid-Afrika. Deze lezing was gearrangeerd door de afdeling Rotterdam van het Algemeen Nederlandsch Verbond in samenwerking met de Nederlands-Zuidafrikaanse Vereniging.

Om hen te helpen

In Zuid-Afrika leven 2½ millioen blanken en 10 a 12 millioen naturellen op een gebied, bijna zo groot als Europa, aldus begon prof. Waterink. De zich snel ontwikkelende industrie trok uit die enorme ruimte veel naturellen aan, waarvan velen in de steden met haar Westerse beschaving geheel gedesoriënteerd raakten en aan lager wal kwamen. Dit is volgens spreker de kern, van het naturellenprobleem, — het zich niet kunnen aanpassen van de naturellen aan het leven in de grote steden, dat op zichzelf geen bevreemding behoeft te wekken.

Volgens prof. Waterink is de apartheid meer bedoeld als bescherming van de naturellen tegen de gevaren van het stadsleven dan een bescherming van de blanke minderheid. Dat de veiligheidsoverwegingen daar anders zijn, behoeft geen verwondering te wekken. Evenmin als men tot voor kort ongewapend over de Balkan tourne, doet men dat nu in Zuid-Afrika, aldus spreker. Het verschil tussen de partij van Smuts en die van Malan ten opzichte van de apartheid ligt hierin, aldus spreker, dat Smuts de naturellen wilde ophoffen in de steden, terwijl Malan de gevaren van de stad te groot vindt en de naturellen daaruit wil weren en opvoeden in hun eigen gebieden.

Dat naturellen nodig zijn in de industrie maakte de moeilijkheden gecompliceerder. En dit naturellenprobleem is slechts een van de vele, waarmee Zuid-Afrika te kampen heeft.

Probleem der historie

Daar is ook een historisch probleem. Waar begint namelijk de geschiedenis van Zuid-Afrika? Bij de landing van Jan van Riebeeck in 1652 of bij de stichting van de Unie in 1910? Voor de Zuidafrikaners, die de geschiedenis in 1652 laten beginnen, zijn de Engelsen indringers.

Volgens anderen daarentegen begint de geschiedenis eigenlijk pas in 1910 na de Boerenoorlog.

Er moet nu een nieuwe, gemengd Engels-Zuidafrikaanse cultuur opgebouwd worden, zeggen deze, en te begrijpen is, dat men in 40 jaar de cultuur niet uit de grond stampt. Prof. Waterink meent, dat het Zuidafrikaans het zal gaan winnen van het Engels. Dit meent hij te constateren aan de hand van de volgende cijfers: onder 60-jarigen spreken 125 Engels en 100 Zuidafrikaans, onder 40-jarigen spreken 125 Zuidafrikaans en 100 Engels, 20-jarigen 185 Zuidafrikaans en 100 Engels en onder 13-jarige 205 Zuidafrikaans en 100 Engels. Hierbij komt dan nog, dat het onderwijs in het Zuidafrikaans zowel als in het Engels op de Zuidafrikaans-sprekende scholen beter is dan op de Engelse.

Over de emigratie sprekende, zei prof. Waterink, dat men erop bedacht moet zijn, dat Zuid-Afrika en vele gebieden geheel anders leeft dan wij. Zo is het tempo van het werk veel langzamer, omdat veelal de steden op een hoger niveau liggen en het er veel warmer is dan hier. Maar emigranten dienen er rekening mee te houden, dat zij in Zuid-Afrika zeer veel zullen moeten leren alvorens zij ingeburgerd zullen zijn.

Het is een prachtig land, besloot prof. Waterink, anders mooi dan Nederland, maar een land met vele mogelijkheden.

Na een korte pauze was er gelegenheid tot het stellen van vragen.

TERUG UIT DE WILD WEST, — wijdt de film-cowboy Roy Roger zijn tijd aan het opvoeden van jonge honden met de melkfles. Deze 7 baby's storen zich niet aan beleefdheidsregels en doen een gezamenlijke aanval op de bron der zoetheid. Maar het jongmens beneden heeft de hoop al opgegeven en, als wij het goed hebben, is hij op weg naar de melksalon.

LES PER TELEFOON. — Ann Odiorne zegt haar les op in de telefoon en aan de andere kant van de draad is een klaslokaal Sinds haar derde jaar is ze reeds verlamd en had dus weinig contact met andere kinderen. Nu helpt de telefoon haar om contact te houden met haar klas. Haar moeder (rechts) is blijkbaar best te spreken over de methode.

Advies der Staten op de Ontwerp-Eilanden regeling

Artikel 3.

Het bestuur van elk eilandgebied bestaat uit:
de volksraad;
het bestuurscollege;
de gezaghebber.

TOELICHTING.

Ad artikel 3. Het zwaartepunt in de autonome eilandsgemeenschap dient te leggen bij de eilandraad en niet bij de gezaghebber, vandaar dat in de bijgaande tekst de volgorde omgekeerd is genomen.

Tweede titel

De eilandgebieden Aruba en Curacao

EERSTE HOOFDSTUK

De volksraad

Eerste Afdeling

De leden en hun benoeming

Artikel 4

De volksraad vertegenwoordigt de gehele bevolking van het eilandgebied.

Toelichting

Ad artikel 4. Ernstige bezwaren bestaan tegen het feit, dat geen enkele locale instelling in de benoeming enz. van een gezaghebber is ingeschakeld. Dit kan er toe leiden, dat iemand wordt benoemd, die volkomen onbekend is met en daardoor geheel vreemd staat tegenover de gecompliceerde gemeenschap, die de Antillen elk op zich vormen. Het behoeft wel geen betoog, dat de zelfstandige eilanden het noodzakelijk achten invloed op de benoeming van deze functionaris uit te oefenen, hetgeen bereikt wordt door tussen „wordt" en „door" in te voegen: „gehoord de landsregering en de eilandraad", alsmede door de toevoeging, dat de gezaghebber bij voorkeur benoemd wordt uit de ingezetenen van de Nederlandse Antillen.

Opgemerkt wordt, dat in het 1ste lid het woordje „geschorst" moet worden ingevoegd.

Voorts werd het wenselijk geacht de benoeming voor een bepaald aantal jaren b.v. 6 te doen geschieden ter verzekering van meer onafhankelijkheid en aan de dienstvervulling een maximum leeftijdsgrens van 55 jaar te stellen.

Artikel 5

De volksraad van het eilandgebied Aruba en die van het eilandgebied Curaçao bestaat uit 21 leden.

Toelichting

Ad artikel 5. Het bepaalde in het derde lid van dit artikel werd als te vèrgaand beschouwd en zeker als onder „zijdelings deel hebben" ook verstaan moet worden het in het bezit hebben van een of meer aandelen in een onderneming, waardoor onnodig het aantal beschikbare personen zou worden beperkt. De voorgestelde redactie ondervangt deze moeilijkheid (zie artikel 59, lid 3).

Artikel 6

1. De leden van een volksraad worden rechtstreeks gekozen, door de ingezetenen van het eilandgebied, die Nederlander zijn, de ouderdom van 23 jaren hebben vervuld, voldoen aan de eisen gesteld voor kiezers van de Staten en niet krachtens artikel 80 van de Landsregeling van de uitoefening van het kiesrecht zijn uitgesloten.

2. De verkiezingen zijn vrij en geheim.

Artikel 7

Verkiesbaar zijn, behoudens het bepaalde in het volgend artikel, de Nederlanders, die aan de vereisten voldoen, genoemd in artikel 6.

Toelichting

Ad artikel 7. In het 2de lid moet eveneens uitzondering worden gemaakt voor het bepaalde in artikel 5 lid 1 sub c. voor wat betreft het lidmaatschap van een eilandraad, terwijl in verband met de hiervoor bij artikel 4 gemaakte opmerking ten aanzien van de maximum leeftijdsgrens eveneens in dit geval een uitzondering dient te worden gemaakt. Rekening houdend met deze bezwaren, heeft een aanvulling van de redactie plaats gehad, waarbij tevens rekening is gehouden met plaatselijke behoeften en moeilijkheden (zie artikel 61).

Het is niet uitgesloten, dat een waarnemend gezaghebber voor langere tijd de gezaghebber moet vervangen, in welk geval het zeer wel mogelijk is, dat geen der gedeputeerden daarvoor in aanmerking kan komen, b.v. door gebrek aan tijd. Vandaar dat een redactie is ontworpen, die het mogelijk maakt, dat in voorkomend geval een niet-gedeputeerde tot waarnemend gezaghebber wordt aangewezen (zie artikel 61, lid 2).

Artikel 8

1. Militairen in werkelijke dienst, alsmede diplomatieke vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en beroepsconsuls kunnen geen lid van de volksraad zijn.

2. Uitgesloten van de verkiesbaarheid zijn degenen, genoemd in het tweede lid van artikel 82 van de Landsregeling, benevens de gezaghebber.

Toelichting

Ad artikel 8. De gezaghebber kan in het verband met de Interimregeling niet gezien worden als een orgaan van het Koninkrijk. Ware dit het geval, dan zou diens bezoldiging geheel of gedeeltelijk ten laste van de rijksbegroting dienen te komen.

Aangezien de landsregering verantwoordelijk is voor de gang van zaken, kan de Gouverneur buiten haar om geen opdrachten geven aan de gezaghebber als orgaan van het Koninkrijk.

Het samen nemen van de gezaghebber als orgaan van het Koninkrijk en als orgaan van de Nederlandse Antillen moet dan ook onjuist worden geacht.

Artikel 9

Bij eilandsverordening wordt geregeld alles wat het kiesrecht, de wijze van verkiezing, de vaststelling van de uitslag der verkiezing en de wijze van inzending van de geloofsbrieven betreft

Toelichting

Ad artikel 9. De gezaghebber met het bestuurscollege is verantwoordelijk voor de gang van zaken in eigen gebied. Door de eerstgenoemde plaatselijke hoofd der politie te maken, komt de gezaghebber onder de procureur generaal te staan. Derhalve is instede van „plaatselijke hoofd der politie" gesteld „hoofd van de plaatselijke politie", waardoor tevens de mogelijkheid geschapen wordt een minder kostbaar plaatselijk politie-apparaat te verkrijgen (zie artikel 67).

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om dit artikel over te brengen naar de afdeling „De gezaghebber's als hoofd van het eilandbestuur", waar het beter op zijn plaats is.

Artikel 10

1. De tot lid van de volksraad benoemde legt, nevens zijn geloofsbrief, aan de raad over een door hem ondertekende verklaring, vermeldende alle openbare betrekkingen en alle betrekkingen in dienst van het eiland gebied door hem of zijn echtgenote bekleed.

2. Indien hij niet reeds eerder tot lid van de volksraad is toegelaten, legt hij tevens over een uittreksel uit de geboorteregisters, bij gemis daarvan een acte van bekendheid, waaruit tijd en plaats van zijn geboorte blijken.

3. De gezaghebber legt aan de volksraad over een door hem ondertekende verklaring, getuigende, dat de benoemde ingezetene is van het eilandgebied.

Toelichting

Ad artikel 10. In de geest van de gemeentewet zijn in het bijgevoegd ontwerp de artikelen 64 en 65 opgenomen, terwijl in artikel 71 is vastgelegd, dat de gezaghebber de door de eilandraad vastgestelde eilandsverordeningen uiterlijk binnen 14 dagen afkondigt.

Artikel 11

1. De leden van de volksraad, die zijn toegelaten als lid, kunnen te allen tijde hun ontslag nemen. Zij zenden het in aan de raad.

2. Zij, die hun ontslag hebben ingezonden, blijven leden van de volksraad, totdat de geloofsbrieven van hun opvolgers zijn goedgekeurd of totdat is gebleken, dat uit de lijst, waarop zij zijn gekozen, geen candidaten meer benoemd verklaard kunnen worden.

Tweede Afdeling

De vereisten voor het lidmaatschap van de volksraad, de daarmede onverenigbare betrekkingen en de verboden handelingen

Artikel 12

1. Bloed- of aanverwantschap tot en met de tweede graad of huwelijk mag niet bestaan tussen de gezaghebber en de leden van de volksraad, noch tussen de leden onderling.

2. Wanneer personen elkander in de verboden graad bestaan of met elkaar gehuwd, tegelijkertijd gekozen worden, wordt leen toegelaten hij, die de meeste stemmen verkreeg, en, bij gelijk aantal stemmen, de oudste. Indien in laatstbedoelde geval ook de leeftijden gelijk zijn, beslist het lot.

3. Het raadslid, dat na zijn toelating komt te verkeren in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, behoeft vóór de afloop van zijn tijd van zitting niet af te treden.

Toelichting

Ad artikel 12. Het is noodzakelijk een bepaling op te nemen, dat het aan het plaatselijk bestuur niet geoorloofd zal zijn een extra vergoeding aan de gezaghebber toe te kennen. In het bijgevoegd ontwerp is hierin voorzien (zie artikel 69, lid 2). Tevens is daarin opgenomen voor hoeveel dagen de gezaghebber zonder toestemming van de Gouverneur zijn standplaats mag verlaten.

Gemist wordt een bepaling op welke wijze de honerering van de wnd. gezaghebber wordt geregeld. Hierin is voorzien door opneming van artikel 70 in het bijgevoegde ontwerp.

Ad Tweede Hoofdstuk. Gemist werden enige bepalingen, waaraan in het bij dit advies gevoegde ontwerp in de artikelen 43, 46, 49, 50 en 51 vorm is gegeven.

Artikel 13.

1. Het lidmaatschap van de volksraad is onverenigbaar met de betrekking of functie van:
a. lid van de Regeringsraad;
b. lid van de Raad van Advies;
c. procureur-generaal;
d. griffier der Staten;
e. secretaris van de volksraad;
f. ambtenaar met het ontvangen of uitgeven van gelden van het eilandgebied belast, of aan enige aan het bestuur van het eilandgebied ondergeschikte administratie rekenplichtig;
g. geneeskundigen belast of mede belast met de armenpraktijk.

2. Bij eilandsverordening wordt verder geregeld welke functies en andere betrekkingen en werkzaamheden onverenigbaar zijn met het lidmaatschap van de raad.

3. De echtgenote van de in dit artikel van het lidmaatschap uitgeslotene kan evenmin lid van de volksraad zijn.

4. De eilandsverordening regelt, voorzoveel nodig, de gevolgen van de vereniging van het lidmaatschap van de volksraad met andere uit een openbare kas bezoldigde ambten en betrekkingen.

Toelichting

Ad artikel 13. Het moet gewenst worden geacht, dat het bestuurscollege uit tenminste 3 personen bestaat. Indien bepaald wordt, dat er ten hoogste 4 gedeputeerden zijn, zou dit het mogelijk maken, dat het bestuurscollege uit 2 personen bestaat. Daarom dient tussen „en" en „ten hoogste" ingevoegd te worden: „ten minste twee doch".

Ondervraging in de gevangenissen van Moskou.

Hoe zelfs de sterkste karakters murw gemaakt worden.

Als men de rapporten leest van berechtingen in Moskou, dan vraagt men zich af, hoe het mogelijk is dat vooraanstaande mannen die vaak de dood getrotseerd hebben voor hun idealen er toe komen konden misdaden te bekennen welke lijnrecht tegenovergesteld zijn aan datgene waarvoor zij gevochten hebben. Als een der zestien leiders van de Poolse verzetsbeweging gedurende de oorlog, die in 1945 voor het Hoge gerechtshof in Sovjet-Rusland zich te verantwoorden hadden, kan ik hierin enig licht brengen. Voor zover ik weet, ben ik de enige beklaagde in een Moskouse rechtszitting, die hierover vrij spreken kan.

Verslag van een gevangene

Stypulkowski, advocaat, leraar en leider van de Christelijke Democratische partij in Polen, was één van de 16 leiders van het Poolse verzet tegen de Russen gedurende de oorlog. Hij werd in Moskou berecht, doch nadat hij zijn straf had uitgediend ontvluchtte hij zijn land. In bijgaand artikel vertelt hij over de methodes, welke de Russen toepassen om de gevangene „murw" te maken. Het zijn dezelfde methodes maarmede de vreemde en geruchtmakende bekentenissen werden afgedwongen aan al de politieke gevangenen in Moskou. Stypulkowski geeft de verklaring van al deze bekentenissen. Met eenvoudige elderheid vertelt hij het huiveringwekkende proces van de ondervraging dat voor hem zeventig dagen en zeventig nachten duurde. Een en ander vonden wij in de „Daily Telegraph."

In zulk een politieke rechtszitting in Rusland is de ondervrager van de gevangene meester over leven en dood van zijn slachtoffer. Deze ondervrager is gewoonlijk een oudere officier van de politieke politie. Hij bepaalt alles wat de gevangene betreft; de uren waarop hij slapen en eten mag en zelfs of hij al dan niet een medicijn mag innemen als hij ziek is. Hij kent ook ieder detail van het gedrag van de gevangene in zijn cel, of hij bidt of heen en weer loopt, en hij bepaalt de korte intervallen tussen de ondervraging.

Mijn rechter werkte hard aan mijn zaak. Toen de periode van onderzoek geeindigd was zag hij er vermoeid uit.

Mijn ondervraging nam zeventig dagen in beslag. Gedurende die tijd werd ik honderd en veertig maal ondervraagd. Sommigen van mijn collega's hadden twee honderd of meer ondervragingen te doorstaan. Deze hadden iedere nacht en bijna iedere dag plaats. De kortste duurde zonder onderbreking drie uur, de langste vijftien uur.

Gedurende de dertig tot vijftig eerste ondervragingen werd de tenlastelegging nooit naar voren gebracht. Als zij vermeld werd, dan gebeurde dit slechts terloops. Gedurende dit stadium tracht de „rechter" drie dingen te achterhalen. Vooreerst tracht hij door te dringen in het privéleven van de gevangene Hij vraagt naar zijn familie en bekenden, toets zijn wilskracht, zijn verstand, zijn ambities en zijn zwakheid. Voorts tracht hij zijn geest onevenwichtig te maken door afwisselend de toekomst van de gevangene optimistisch en dan weer allersomberst voor te stellen. Ten slotte tracht hij bij de beklaagde zijn natuurlijk instinct tot zelfbehoud volkomen te breken.

De eerste maal dat ik ondervraagd werd was mijn rechter uitermate vriendelijk. Aan het eind van mijn ondervraging vroeg hij enkele dingen over mijn familie. Ik zei hem niets over de verblijfplaats van mijn zoon. De rest van mijn familie was in het Duitse concentratiekamp Ravensbruck. Enige van mijn collega's waren niet zo voorzichtig en beinvloed door zijn vriendelijkheid gaven zij hem het adres van hun familie. Als zij dan een paar dagen later het kantoor van de rechter betraden, lagen er op het bureau enige van hun eigen bezittingen of die van hun vrouw, zoals foto's, lievelingsboeken, e.d.

Het was duidelijk dat zij bezoek gehad hadden van de Sovjet-politie. Er werd hun verder niets meegedeeld, maar de aanwezigen alleen van deze dingen was genoeg om het moreel van de gevangene aan te tasten. Hij is gedwongen aan het leven van zijn dierbaren te denken. En altijd moet de gevangene maar praten, altijd maar praten.

Mijn rechter had echter nog andere middelen om mij onder pressie te stellen. Deze waren licht, honger, koude, een atmosfeer van vrees en behoefte aan slaap. Een sterke lamp was zo geplaatst dat zij dag en nacht het gelaat van de gevangene bescheen. De bewaker droeg er zorg voor dat de gevangene zijn gezicht niet bedekte.

Voor het ontbijt kreeg ik twee sneden brood en een grote pot warm water, water met visgraten voor de lunch, en weer een pot water met een paar lepels gerst voor het souper.

De koude in de cel is ondraaglijk. Als ik mijn armen wat wilde verwarmen onder de enige deken die ik had, stond de bewaker naast mij en fluisterde: „Dit is verboden. U moet uw armen boven de deken houden." Met bijna artistieke perfectie werd een atmosfeer van vrees onderhouden. Als men mij kwam halen, legde men mij altijd langs een labyrint van gangen, zodat men nooit wist of men naar de executie-plaats, of wel naar de kamer van de ondervrager gebracht werd.

De voornaamste druk, die op de gevangene wordt uitgeoefend geschiedt echter door hem van zijn slaap te beroven. Men wordt altijd ondervraagd gedurende de uren, die bestemd zijn voor de rust en als de gevangenis in zijn cel terugkeert, is het alweer de tijd, dat het hem verboden is te slapen.

Dit gehele psychische en physieke proces brengt de gevangene in een toestand van halfbewustzijn. Hij kent nog zijn naam en sommige van zijn vroegere karakteristieke eigenschappen, maar hij is een ander mens geworden.

Zijn ogen met wijd opengesperde pupillen hebben een wilde uitdrukking gekregen, zijn armen en benen zijn gezwollen, hij is broodmager. Hij heeft alle zelfcontrole en wilskracht verloren en krijgt een dierlijk verlangen naar leven ten koste van alles. Hij kan de rol, die hij in het proces speelt, zelf niet meer inzien en gelooft alles wat de rechter hem voorhoudt. Het enigste belangrijke voor hem is vrijheid.

Totaal uitgeput

Als op zekere nacht de rechter vaststelt, dat de gevangene de grenzen der uitputting bereikt heeft, opent hij zijn aanval en stelt hem voor de keuze werken met en voor Rusland in het land waar de gevangene vandaan komt, of een langzame dood sterven in de concentratiekampen van de Sovjets.

De menselijke automaat grijpt deze gelegenheid aan. Hij is ervan overtuigd, dat de „rechter" alles van hem weet en zelfs meer weet dan hij. Hij begint te spreken, als de rechter het hem gebiedt, in een toestand van half-bewustzijn, zonder dat hij het zich zelf realiseert. Hij vertelt dingen, die werkelijk gebeurd zijn en dingen, die hij uitvindt. Hij vertelt fantastische verhalen; de dikwijls herhaalde suggesties, die de rechter in zijn zieke verbeelding geprent heeft gedurende de eindeloze kruisverhoren.

Als eenmaal de gevangene begint te vertellen, laat de „rechter" hem niet meer ophouden. Zo gaat het dag en nacht door, totdat ieder detail uit hem is en de evidentie van zijn schuld vaststaat. Iedere verklaring moet hij ondertekenen, opdat hij het niet meer kan herroepen voor de rechtbank.

Dat deze zorgvuldig uitgedachte methode zelden faalt, bewijzen wel de woorden van een der vooraanstaande figuren van de Russische rechterlijke macht, die mij zei: „U bent de eerste man, sinds de revolutie, die geweigerd heeft een schuldverklaring te tekenen en die daarom openbaar bij het Sovjet Hoog Gerechtshof zal worden berecht."

Hij voegde er echter aan toe: „Denkt U, dat U er verstandig aan gedaan heeft?"

ADONIS IN EEN PELS, — Mrs. Lucille Davies houdt een blauwe Perzische kat op, die een van de 2000 edellieden is, tentoongesteld op Crystal katten-tentoonstelling in Londen. Hij kijkt niet erg vriendelijk, maar wie zou er niet lelijk kijken met zo'n zware pels aan zijn lijf.

Flop en Flater.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Columbus' pogen vond rechte paden.

Genua — De Italiaanse president, Luigi Einaudi, heeft vandaag de geestelijkheden geopend, die gegeven worden ter herdenking van Christopher Columbus' 500ste geboortedag en ter gelegenheid van het feit, dat hij in 1492 Amerika ontdekte.

Duizenden touristen, waaronder vele Amerikanen, verdrongen zich gisteravond in de straten van Columbus' geboortestad om te zien, hoe zijn stoffelijk overschot in processie werd meegedragen bij het licht van toortsen. De kist, waarin zich het stoffelijk overschot van de grote zeevaarder bevond, werd door vier mannen op de schouders gedragen van het stadhuis naar het Gothische St. George paleis, waar zij in dit „Columbusjaar" geëxposeerd zal worden. Vier pages in goud en wit flankeerden de kist.

Toen de processie, voorafgegaan door vier ruiters, trompetters in Middeleeuws costuum, door de oude straten trok, werd een ogenblik halt gehouden voor de met klimop begroeide ruïne van een huis, waar Columbus eens woonde en dat nu schuil gaat in de schaduw van de enige, uit 20 verdiepingen bestaande wolkenkrabber, die Genua bezit. De tamboers sloegen een roffel op de trom en de vaandeldragers lieten de vaandels als groet neigen.

Het stoffelijk overschot, dat Genua door de Dominicaanse republiek is gegeven, zal deel uitmaken van de internationale tentoonstelling in het St. George paleis, waaraan 20 landen deelnemen.

Na Columbus' dood in 1506 in Valladolid werd zijn stoffelijk overschot naar Santo Domingo (het tegenwoordige Ciudad Trujillo) overgebracht, waar hij voor zijn terugkeer naar Spanje in 1940 om daar zijn grote ontdekking wereldkundig te maken, een garnizoen had achtergelaten.

Zijn lichaam werd begraven in de 16e eeuwse kathedraal van de stad. Later werd het overgebracht naar Havana en in 1898 naar Sevilla.

De tentoonstelling brengt het leven en de tijd van Columbus in beeld en zij bevat manuscripten, instrumenten van de zeevaart en souvenirs van de zeevaarder en van diens reizen.

Repareerde huwelijken maar geen motoren

's Gravenhage — Deze week werd de Haagse recherche opgebeld door een garage-houder uit de Fahrenheitstraat, die van een onbekende opdracht had gekregen een D.K.W.-motor te repareren. De opdrachtgever bleek echter niet op het aangegeven adres te wonen. Een rechercheur kwam daarop eens naar de motor kijken en ontdekte, dat het voertuig was gestolen.

Het signalement van de onbekende bleek wonderwel te kloppen met het uiterlijk van een jongeman, die reeds eerder wegens het „lenen" van een motor in aanraking met de politie was geweest. Bedoelde jongeling was de 25-jarige Hagenaar C. J. B. Hij werd aangehouden en bekende de motor te hebben gestolen. Deze B. geeft zich uit voor psycholoog. In een zittingszaal in de Jan van der Heydenstraat, verhuurd door een echte psycholoog, gaf hij adviezen bij huwelijks- en zielsconflicten en beroepskeuze.

Modern Babel.

In „Il Popolo", het dagblad van de Democrazia Cristiana, heeft het gestaan, hoe eenvoudig het wel gaat met het geven van militaire opdrachten in Korea: de order worden gegeven in het Amerikaans, daarna vertaald in het Japans en tenslotte vertaald in het Koreaans. De „Unità", de krant van de communistische partij, tekende daar onmiddellijk bij aan, dat het in Italië toch heel wat simpeler gaat: de opdrachten worden gegeven in het Amerikaans, daarna vertaald in het Latijn en dan tenslotte in het Oostenrijks, omdat anders De Gasperi (die uit het uiterste Noorden van Italië afkomstig is) het niet zou begrijpen.

En de „Osservatore Romano" laat die steek van dat Latijn natuurlijk ook weer niet op zich zitten en sluit de historie af met te zeggen, dat de Italiaanse communisten hun opdrachten in het Russisch krijgen en ze uitvoeren zonder ze te begrijpen.

Het kostbare leven.

's-Gravenhage — In onderstaand lijstje vindt men de prijzen van een aantal levensmiddelen, zoals die in Juni van dit jaar te 's Gravenhage golden en daarachter tussen haakjes de prijzen in het tweede halfjaar van 1938: 800 gram wit waterbrood thuis bezorgd 37 c. (18), bruine bonen per pond 40½ c. (11½ c.), bruin brood thuis bezorgd 26 c. (18), groene erwten per pond 27½ c. (9½), havermout per pond 24 c. (11), rijst per pond 47 c. (11), suiker (kristal) per pond 38 c. (23), zout per pond 11 c. (5), koffie per pond 201½ c. (49), thee per pond 390 c. (130), margarine per pond 68 c. (52), roomboter per pond 228 c. (78½), slaolie per fles 182 c. (90), reuzel per kg 223 c. (87½), varkenscarbonade per kg 347 c. (124), volle melk per liter 21 c. (12), klei-aardappelen per kg 32 c. (11), rode kool per kg. 30 c. (7½) sinaasappelen per kg. 109 c. (27½), gerookte paling per kg 750 c. (190).

Dure verliefdheid

— In een van de Rotterdamse ziekenhuizen werd vorig jaar een mannelijk patiënt — G.E.R. — verpleegd, die bij een van de werksters tedere gevoelens opwekte. Met een collega sprak ze over haar gevoelens voor G.E.R. Daar zij op de bewuste etage slechts invaller was, wilde deze collega met plezier de functie van postillon d'amour verrichten en weldra ging het eerste briefje naar G.E.R. in zee. Zo ontstond een geregelde correspondentie. De werkster schreef drie — en G.E.R. eenmaal per week en alles ging via de behulpzame collega, die weldra wist te vertellen, dat G.E.R. smachtte naar paling, bonbons, sigaretten, eau de cologne, etc. G.E.R.'s wensen werden prompt verhoord en de pakjes werden aan zijn ziekbed afgeleverd, tenminste dat dacht de verliefde werkster. Dit duurde tot Augustus 1950. Toen vertelde de collega, dat G.E.R. in Davos was opgenomen, doch hij kwam binnenkort in het ziekenhuis terug en alles ging toen op de oude voet verder. Toen hij beter was, ging hij naar Groningen, maar weer kwam hij in het ziekenhuis, ditmaal met het geelzucht, aldus nog steeds de collega.

Op zekere dag moest de werkster weer op G.E.R.'s verdieping invallen en natuurlijk informeerde zij naar hem en ging eens kijken. Er was echter geen G.E.R. te bespeuren. Toen bleek, dat hij het ziekenhuis reeds lang verlaten had en nooit was teruggeweest. De postillon d'amour werd toen op slag ziek en wel zo ernstig, dat ze niet verhoord kon worden. Nu is dit gebeurd en gebleken is, dat de briefen nooit door G.E.R. van haar hand waren. De pakjes heeft ze gehouden en de foto van G.E.R., die de verliefde werkster had, was een van haar familieleden.

Kosten van deze verliefdheid: ƒ 700,—. De behulpzame collega, de 40-jarige A. J. v. H. is opgesloten.

FLUWEEL EN RUITJES. — Fluweel en ruitjes in een gelukkige combinatie voor het jonge volkje in die twee-delig mantelpakje van groene en grijsgeruite wol. Groen fluweel verlevendigt manchetten, kraag en knopen.

De wereld van morgen

De Electrische detective, huisknecht en verkeersagent.

In de „Wereld van Morgen" is de photo-electrische cel al weer oud nieuws. Ge ziet een luchtleidige lamp, waarvan de draden zijn bestreken met een metaal, dat electronen uitzendt (caesium bijv.) wanneer het door een lichtstraal wordt getroffen. Deze stroom loopt bij belichting normaal door, maar valt er een schaduw op de lamp, dan wordt deze direct verbroken.

Tellen tot 50.000 in één nuut.

Toen men het principe wist, wat een photo-electrische cel was, ging men er toe over met behulp van filters de cel kleurgevoelig te maken.

Deze cel is tot artistenwerk in staat. In de spectrophotometer, een toestel, waarin de photocel aan de spectrometer is gekoppeld, kan men niet minder dan twee millioen kleuren onderscheiden. Vergelijk daarmede eens het vermogen van de schilder met scherpe ogen, die het amper tot enkele duizenden brengt. Vandaar dat de spectrophotometer toegepast wordt bij de selectie van verfstoffen.

Veel gevoeliger en fijner dan het menselijk oog, maakt de photo-electrische cel het de mens mogelijk dikte, gewicht en om het even welke andere stoffelijke eigenschap van een lichaam nauwgezetter te bepalen dan het beste tot nu toe bestaande insrument.

De photo-electrische cel telt tot 50.000 in één minuut, het electronenoog controleert een machine, die 7000 toeren per minuut doet, net zo gemakkelijk als u en ik onze schaarse bankbiljetten in de portefeuille. Maar het doet meer: het ontdekt het geringste defect in machineonderdelen, lang voor dit enig gevaar kan opleveren.

Dit electrische oog zal ook in de toekomst onze ogen beschermen door het licht in huis te ontsteken bij donker weer of als de avond valt. Het zal ook in fstaat zijn, al naar men wil de lichtsterkte te regelen en het licht weer te doven als wij de kamer verlaten ....

Zo zal de electrische huisknecht ons in de toekomst op de hielen zitten, stroom sparend waar dit mogelijk is en .... het werk in huis dirigerend.

In andere gevallen zal de photo-electrische cel tellen hoeveel mensen een kamer of zaal hebben verlaten en het licht uitschakelen als de laatste is vertrokken. Reeds controleert men op deze wijze het verkeer in diverse tunnels in Amerika: binnenkort zullen een milliard photo-electrische verkeersagenten de wacht houden, zorgen voor „veilig verkeer" en niet toestaan dat schuldigen bij een aanrijding ontkomen.

In de fabrieken zullen duizenden arbeidskrachten bevrijd worden van het sorteren, nummeren en verpakken der afgewerkte producten, in de grote warenhuizen zullen op deze wijze kleptomanen en andere leden van het gauwdievengilde op de handen gekeken worden.

Fruit sorteren ....

Fruitkwekers in Amerika sparen nu reeds millioenen dollars uit door de selectie van hun producten aan de electronen toe te vertrouwen. Vruchten, die te zwaar, te licht, te bleek of te hel van kleur zijn, worden machinaal gekeurd met een snelheid, waartegen geen mens is opgewassen.

Over enkele jaren zullen de fruithandelaren naast hun weegschaal een electrisch keuringsapparaat hebben, dat de koper volledig informeert over de kwaliteit der vruchten.

Maar daarmede is het nog niet uit. In de laboratoria ontdekt men steeds nieuwe mogelijkheden voor de toepassing van de photo-electrische cel, die verbindingsagente is tussen het licht, dat alles opneemt (ook de snelste beweging) en de electriciteit, die alles kan.

NIEUWSKRUIMELS

— Radio-Peking heeft omgeroepen, dat minister-president Mao Tse Toeng Woensdag heeft aangekondigd, dat de Chinese Volksrepubliek een nieuw embleem, namelijk rood en goud, met vijf sterren boven de „poort van de hemelse vrede" en afgeboord met Koreanen en draken, heeft gekozen.

— Volgens radio-Vietminh hebben de strijdkrachten der Vietminh 98 krijgsgevangenen gemaakt bij haar aanval van 16 September op de post van Dong Khe.

— Het Beierse ministerie van binnenlandse zaken heeft de „bijeenkomst van de 100.000", een door de communisten voor 1 October georganiseerd jeugdcongres te München, verboden.

— Vijftien voormalige onderofficieren van de Wehrmacht zijn Maandag in West-Berlijn aangekomen na een vlucht uit Rostock in de Sovjetzone. Zij zeiden, dat zij gevlucht waren om te voorkomen, dat zij „gedwongen werden dienst te nemen in een Oostruits leger".

KAN IN ZES WEKEN BLIND ZIJN. — De drie-jarige Carmen Margherita verloor het licht in haar ene oog door kankerinfectie toen ze 16 maanden oud was. Nu blijkt ook haar tweede oog aangetast. Vrouwen organisaties in haar woonplaats begonnen nu een huis aan huis actie, om geld te krijgen dat nodig is voor een speciale behandeling van het oog.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Wee Willy Winkle

Naar Rudyard Kippling

De zoon van de kolonel van het 195ste regiment die zich zelf deze vreemde naam gegeven had, is op zijn ponny Miss Chesterfield achterna gereden. Zij stak een droge rivier over en kwam in een landstreek, die gevaarlijk, dus voor allen — soldaten, luitenant en dus ook voor de verloofde van de luitenant, Miss Chesterfield — verboden was.

Wee Willy Winkie had juist huisarrest voor straf, maar toen hij de jongedamme op haar paard in de gevaarlijke richting zag glopperen, vergat hij zijn straf en reed haar na om haar te beschermen.

Nu zitten zij beiden — en zij met een verstuikte voet — in het verboden land.

„Ben je op je ponny uit het kamp achter me aan gekomen?" vroeg Miss Cchesterfield. „En waarom was je zo dom?"

„Je hoort immers bij Coppy", zuchtte Wee Willy Winkie verlegen, „en ik heb hem beloofd je te beschermen. Je bent hier in groot gevaar. Je moet opstaan en onmiddellijk met mij teruggaan".

„Ik kan niet opstaan, Winkie", zei Miss Chesterfield". Ik heb mijn voet verstuikt. Wat moeten we beginnen?" En Winkie zag, dat ze weer op het punt stond in tranen uit te barsten.

Toen kreeg hij zijn moed terug. Hij had zeer verkeerd gedaan door zijn huisarrest te verbreken en er zat hel wat voor hem op, bovendien: hij was in het verboden land gegaan. Hoelang hij zijn strepen zou moeten missen? En dat was nog maar het minste. Met zoveel verdrietige dingen in zijn gedachten is het zelfs voor een man nog wel begrijpelijk, wanneer er tranen in zijn ogen zouden komen.

Maar toen hij Miss Chesterfield zag en haar hulpeloze ogen, die wilden gaan schreien, kreeg hij zijn moed terug en slikte met grote moeite zijn verdriet naar beneden: dat was een grote, harde brok. Hij herinnerde zich, dat ze hem wel eens verteld hadden dat het een man onwaardig was te schreien, zeker als ze in nood zijn hulp nodig hadden en nu, dat zag hij duidelijk, was het zover.

„Wee Willy Winkie", zei Miss Chesterfield, „als je nu een beetje uitgerust bent, ga dan op je ponny terug en zeg dat ze iets sturen om me naar huis te dragen, want ik heb erg veel pijn. Maar wat doe je nu?"

Ja, wat deed Wee Willy Winkie nu? Hij hoorde haar plan niet eens meer. Hij was overeind gevlogen en staarde met een wit gezicht en grote verschrikte ogen naar de bergen.

„Stil," zei hij „daar komt een man aan een van het kwade volk. Nu moet ik bij je blijven. Vader zegt dat een man verplicht is een vrouw in bescherming te nemen en ik heb het Cappy beloofd ook. Nu stuur ik Jack de ponny, naar huis en als ze hem alleen in het wild zien lopen, zullen ze ons zeker komen zoeken.

De ponny was klein en met de wilde haren op zijn voorhoofd zag hij er altijd uit of hij nog niet uitgeslapen was. Doch dat leek maar zo. In werkelijkheid was hij veel verstandiger en veel vertrouwer dan het grootste paard. Toen Winkie hem wegstuurde, keek hij om en meer had hij niet nodig om precies te weten wat hij doen moest. Op een drafje, waarbij de lege stijgbeugels tegen zijn lijf slingerden, ging hij naar de rivier terug.

Ondertussen kwamen niet slechts één, maar drie mannen tegelijk van de bergen omlaag, en gelukkig dat dat van buiten af onzichtbaar was, want het hart zonk Wee Willy Winkie in de schoenen. Drie mannen met een donker gezicht vol snor en baard en een geweer schuin over hun schouder.

Op dezelfde manier kwamen vroeger immers de boze geesten om de ziel van André te martelen en zijn zuster, de princes, te roven! Ze waren de tuin van het paleis binnengeslopen en hadden de baker van de prinses de stuipen op het lijf gejaagd.

Hij herinnerde zich alles nog zeer goed, want hij had het gezien op de plaat, die er bij stond.

Maar toen de mannen zo dichtbij gekomen waren, dat hij hun praten kon verstaan merkte hij tot zijn grote opluchting dat het geen geesten waren. Ze spraken een taal die hij verstond, dezelfde taal, die de staljongen van zijn vader, die kortgeleden weggelopen was. En met die jongen kon hij indertijd wel overweg.

Toen ze gekomen waren bij de hoop stenen, waarover het paard van Miss Chesterfield gestruikeld was, hief Wee Willy Winkie zich op tot zijn volle lengte van een meter, en riep kordaat: „Jao!" dat betekent: „Halt".

De mannen zagen de kleine schildwacht en zijn dapper bevel klonk zo koddig dat ze begonnen te lachen. Dat maakte Winkie kwaad, want één ding kon hij niet uitstaan en dat is, dat ze om hem lachten. Hij vroeg hun daarom bars, wat ze kwamen doen en waarom ze niet onmiddellijk rechtsomkeer maakten.

Als enig antwoord kwamen er hoe langer hoe meer bergbewoners bij: allemaal mannen met woest gezichten en geladen geweren en het duurde niet lang of het waren er wel twintig die in een kring stonden te kijken naar Miss Chesterfield die schreiend van schrik op de grond zat en naar Wee Willy Winkie, die recht op voor haar stond om haar te beschermen.

(Wordt vervolgd)

Wie weet raad?

Neefjes en nichtjes, de hoek in! Wat is dat vreemd, hé?

De hoek in, dat is meestal een straf, maar in onze hoek is het prettig. In onze hoek staat nu een schrijftafel. Zo glad van boven, dat Tante er haar haren in kan kammen. En een plezier om aan te schrijven! Nu worden Tante haar verhalen, steeds langer, want ze kan er gewoon niet meer mee op houden. Zo'n schrijftafel schrijft vanzelf.

Je had Oom Tom moeten zien, toen hij 's avonds thuis kwam. Hij stond eerst een hele tijd met grote ogen te kijken naar onze aanwinst en toen vroeg hij: „Wat moet je met dat ding?" (Hij begrijpt daar niets van, want hij heeft bij zijn werk alleen maar met werkbanken te maken, en die zijn helemaal niet glad van boven).

Ik zei natuurlijk: „Brieven schrijven aan mijn neefjes en nichtjes.

„Heb je er dan zoveel?" vroeg hij. „Ik heb er maar tien, als ik goed tel. En jij hebt er toch eventueel als ik?"

Hij weet het fijne niet van ons hoekje, en daarom begrijpt hij ook niet welke „neefjes en nichtjes" ik bedoeld.

Toen hij weer een tijdje gekeken had, zei hij: „Die zal heel wat geld gekost hebben". Hij was natuurlijk bang, dat hij voor de rest van de maand geen eten meer zou krijgen omdat Tante al het huishoud geld zou opgemaakt hebben aan de schrijftafel.

Tante zei: „Duur zal zij wel zijn, maar hoe duur weet ik niet, want ik hem cadeau gehad".

„Cadeau gehad? En wie geeft er zulke grote cadeau?"

„De meneer van de krant." zei Tante. „Hij is vanmorgen hier geweest met een vrachtauto en op de vracht auto stond een schrijftafel en hij heeft hem zelf binnen gebracht ook.

Ik weet niet, wat ik zag".

„Nee, dat begrijp ik", zei Oom Tom en krabde zich op het hoofd, omdat hij het zo'n moeilijk geval vond. En mogelijk blijft het, ook voor ons. Wij dachten toch ook: de wonderen zij de wereld niet uit.

Toen Oom Tom lang genoeg had verzonnen, zei hij:

„Maar waarom is die Meneer van de krant zo aardig tegen jou? Geeft hij aan iedereen schrijftafels?"

Tante moest daar werkelijk om lachen. Verbeeld je, dat die Meneer van de krant de hele dag met een vrachtauto over het eiland reed en overal schrijftafels binnen sjouwde.

Tante zei: „Ben je nu helemaal. Aan mij alleen. Omdat ik zoveel brieven moet schrijven aan mijn neefjes en nichtjes".

„Dat gaat niet alleen boven mijn pet, maar zelfs boven mijn hoge hoed" zei Oom Tom (hij heeft er helemaal geen een, want we zijn al 19 jaar getrouwd). „Je hebt zoveel brieven te schrijven naar zeggen en schrijven 10 neven en nichten, en een Meneer van de krant brengt jou een schrijftafel vanwege de drukte." Hoor eens hier: ik ga ook brieven schrijven aan Wim en Trees. Zeg het als je blieft tegen die Meneer, en dat ik er best een schrijftafel voor kan gebruiken".

„Kun je net denken", zei Tante. „Ze klagen toch al steen en been, dat ze nooit een regeltje van je zien, en twee schrijftafels in huis! We zouden geen plaats meer over hebben om te eten".

„Dan eten we maar aan de schrijftafel", zei Oom Tom, „en over eten gesproken, hoe staat het er mee? Ik hoop dat er met al dat geschrijf nog tijd overblijft, om te koken".

Tante heeft het daar die avond maar bijgelaten. Later, als we alle twee in onze schommelstoel gezellig bij de ijskast zitten (want voor een kachel is het te warm in de tropen) zal Tante hem wel eens het naadje van de kous vertellen. Tante is benieuwd wat hij er van zeggen zal als hij hoort, dat hij zoveel neefjes en nichtjes heeft. Hij zal wel vragen, jullie niet te vertellen wanneer hij jarig is, want dan moet hij je allemaal tracteren.

Nu, voordat het te laat is, eerst iets over de postzegels. Tante heeft er al ontvangen van ijverige neefjes en nichtjes, maar nog lang niet genoeg. Dat neefje in Holland, waar ze voor bedoeld zijn, moet naar Zwitserland om beter te worden, want in Holland gaat hij dood. Maar dat kost heel veel geld en daarom moet hij heel veel postzegels hebben om ze te verkopen. Dus nu flink aan het sparen en veel op sturen. Denk er aan: onze zieke neef mag niet dood gaan, enkel en alleen omdat wij ons best niet doen, om hem te helpen.

Tante vondt het erg leuk dat Carla en Elaine een brief geschreven hebben aan Antonio met de oplossingen van zijn raadsels. En ze hebben al een antwoord teruggehad ook. Zo moet het ook zijn. Niet alleen brieven aan Tante maar ook aan de neefjes en nichtjes. Dan worden we echt: één grote familie.

Elly en Gladys vragen of zij raadsels mogen opgeven en Elaine zou graag tekeningen sturen. Je mag alles sturen. Tante heeft nu een heel grote schrijftafel en die is niet gauw vol. Als ze goed en mooi zijn, dat weet je wel, komen ze zeker in de krant".

En nu doet Tante alle schrijfgerei weer in de la, „klap", zegt de la. „Tot de volgende keer," zegt

TANTE CORRY

Hoe is die?

WET IS WET

Het huiswerk van Henk zag er niet mooi uit, toen hij het terug kreeg van de meester. Het zat vol rode strepen.

's Middags vroeg zijn moeder aan tafel: "Hoeveel fouten had je in je huiswerk"

Henk dacht een ogenblik na en zei:

"Pa heeft ons verboden te spreken aan tafel."

JONG GELEERD.... — Barry Brame is 15 maanden oud en is daarmee de jongste amateurgolfer van Hampshire in Engeland. Drie maanden geleden begon hij zijn training onder leiding van zijn grootvader een professioneel golfer. Barry heeft al zijn „instrumenten" op maat, en met zijn tong uit zijn mond is hij hier bezig om een bal in het putje te krijgen.

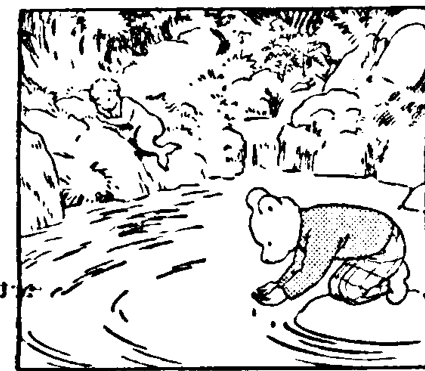
Rupert en de vliegende vis

37. Het zeemeerjongetje slaapt maar door en geeft verder geen taal of teken. „Ik geloof, dat ik beter eens kan gaan kijken, of de oude zeeslang misschien meer geluk gehad heeft," zegt Rupert. Hij en de jonge zeeslang gaan terug naar het strand en turen over de zee. Het duurt niet lang, of de oude komt opdagen. „Hebt u een zeemeerdokter gevonden?" vraagt hij bezorgd. De oude zeeslang kijkt erg somber. „Nergens een zeemeerdokter, of een zeemeerzuster of een zeemeermin of wat

voor een zeemeerding ook te zien" zegt hij. „Beertje er is niets aan te doen, jij bent onze enige hoop. Jij *moet* ons helpen!"

38. Rupert weet bijna geen raad meer. Hij draait zich langzaam om naar het kleine meer en spant al zijn gedachten in. „Het zeemeerjongetje is niet zo zwak, omdat hij honger heeft", mompelt hij. „Maar ik heb vergeten hem te vragen, of hij geen dorst had. En dat heeft hij zeker, want het is ontzettend heet. Ik heb tenminste een reuze dorst. Ik ben benieuwd of je dat water drinken kunt. Het ziet er anders prachtig helder uit". Hij gaat knielen op een steen, schept een beetje water en proeft het.

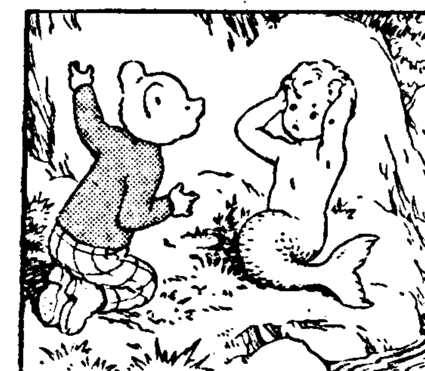
„Het is heerlijk water", zegt hij, „zoet en koel. Wat een bof!" En hij neemt nog een beetje meer.

39. Helemaal opgeknapt van het drinken staat Rupert op en keert zich langzaam om naar het zeemeerjongetje. Plotseling zien de twee zeeslangen, dat Rupert opspringt, een kreet uitstoort en van opwinding begint te dansen. „Ik heb het gevonden. Ik heb het gevonden!" schreeuwt hij. „Dat water! Ik weet zeker, dat ik gelijk heb. Hoe is het mogelijk, dat ik daar vroeger nooit aan gedacht heb?" De oude zeeslang staart hem verbijsterd aan.

„Dat is allemaal heel mooi", zegt hij, maar waar heb je het in 's hemelsnaam over?"

40. Rupert is vol van zijn nieuwe idee. Hij gaat naar het zeemeerjongetje en dringt er op aan, dat hij overeind komt. „Jij moet naar mijn mening zo gauw mogelijk hier weg", roept hij uit. „Ik heb de oorzaak van je kwaal gevonden. Jij bent een zoutwater meerjongetje en dit meer heeft allen maar zoet water. Je had er aan dood kunnen gaan". Het zeemeerjongetje zit er stom verbaasd van te kijken. „Ik had al zo'n gevoel dat er met de vijver iets niet in orde was",

zegt hij moe. „Is dat nu zoet water? Ik had er vroeger wel eens van gehoord, maar ik had dat spul nog nooit geproefd".

HOEVEEL EZELS

In Scheveningen kun je ezeltje rijden op het strand langs de zee. Een badgast, die leuk wil zijn, zegt tegen die ezel drijver:

„Zeg, man, vertel mij eens. Met hoeveel ezels bent jullie hier?"

„Dat hangt er van af, mijn heer", anwoordt de man, „hoeveel badgasten zijn".

IEDER DE HELFT?

Mario: Moe, Jan is 's nachts net zo vervelend. Hij neemt het halve bed, en ik kan niet slapen.

Moe: Dan heb jij toch ook een helft?

Mario: Ja, maar hij gaat midden in liggen en ik krijg de kanten.

BELEEFD.

Een buikspreker liet zich door de dokter onderzoeken.

Die beklopt hem op zijn borst en luistert en begint plotseling hard te lachen. Want telkens als hij geklopt heeft, hoort hij uit de buik van de man:

„Binnen!"

SMAKELIJK ETEN

Kapitein: "Die soep is koud"

Kok: "Hoe kunt u het zeggen kapitein. Hij is kokend heet".

Kapitein: "Hoe weet je dat?

Heb je hem soms geproefd?"

Kok: "Nee, maar ik heb mijn vingers er in gestoken.

Het grote probleem van het onderwijs: de kinderen te beschermen tegen de eerzucht van de ouders.

Nederland heeft de naam bewoond te worden door intelligente mensen! In verhouding tot andere landen slaan we misschien geen slecht figuur, maar laten we hier eens even de nuchter feiten aan het woord.

Het is uitgemaakt, dat slechts de helft van de Lagere-schooljeugd normaal, dus zonder doubléren, alle 6 klassen kan doorlopen. Gymnasium en Hogere Burgerschool blijken te zwaar voor de helft van de leerlingen die hier worden toegelaten. Bij dit middelbaar onderwijs kan slechts een vijfde gedeelte de klassen normaal doorlopen en slechts een tiende gedeelte met goede cijfers! Van de U.L.O.-leerlingen behaalt slechts 30% het eind-diploma. Blijkbaar worden er dus veel te veel kinderen naar deze scholen gestuurd, die hier in het geheel niet de vereiste talenten toe bezitten.

In de verdeling van het intellect onder de schooljeugd bestaat een opvallend harmonische verdeling. Globaal genomen komen we tot 5 hoofdgroepen en wel als volgt:

2½% is zwakzinnig; 25% bezit beperkte vermogens; 45% is middelmatig van aanleg; 25% is vlug; 2½% is begaafd.

De eerste groep, nl. die van de zwakzinnigen, is aangewezen op eenvoudige werkzaamheden, en dat nog onder voortdurend toezicht. Zij kunnen zich verdienstelijk maken door hulp in de huishouding en dergelijke bezigheden.

De tweede groep, zij namelijk met de beperkte vermogens, vinden een hun passend emplooi als land- of fabrieksarbeider of dienstbode.

De grote middengroep, die het rijkst is vertegenwoordigd, is geschikt voor vakonderwijs; zij leveren onze timmerlui, bankwerkers, metselaars, kleermakers, drukkers, etc. etc.

De vierde groep, de vlugge leerlingen op de Lagere school, heeft de nodige aanleg zich verder door studie te bekwamen, op U.L.O.-school en gedeeltelijk slechts op HBS en Gymnasium. Zij zijn degenen, die geschikt zullen blijken voor de handel, voor technische en administratieve beroepen.

De vijfde groep, de begaafden, zijn practisch de enigen, die allen geschikt zijn voor universitair onderwijs. Dezen behoren dus volkomen thuis op het Gymnasium en de H.B.S.

In deze spreiding van het intellect kunnen wij het werk bewonderen van de Schepper, die zijn talenten uitdeelde, zoals het Hem goeddacht. Het behoort geheel thuis in Zijn grote wereldplan. De door God geschonken aanleg is hier wel een duidelijke vingerwijzing voor eenieder, wáár hij in de maatschappij zijn plaats en zijn beroep moet zoeken. Dit plan nu van de Schepper moeten wij weten te eerbiedigen. Men moet zelf niet méér willen dan men kán en ook niet zijn kinderen een levenspositie opdringen, waartoe zij niet bekwaam zijn. Dat zijn eenvoudig eisen van het gezond verstand. Hoe echter is dikwijls de praktijk?

Mijn kind móét verder studeren.

Een rector van een middelbare school moet het eens heel sarcastisch tegen iemand in vertrouwen hebben gezegd: „De kern van mijn taak is eigenlijk de kinderen te beschermen tegen de eerzucht van de ouders". Want ja, het is sommige ouders maar niet uit het hoofd te praten, dat hun zoontje of meiske, dat op de Lag. School al enkele malen gedoubleerd heeft, niet geschikt is voor Mulo of middelbaar onderwijs. Wat zit er dan bij zulke ouders voor? Het behoort tot onze stand, zeggen zij, dat onze kinderen na de lagere school doorstuderen; Vader heeft gestudeerd; de kinderen moeten het ook. Maar het gróte argument is wel: De maatschappij eist tegenwoordig diploma's, wil je een passende betrekking krijgen. Zijn die eerste overwegingen van een zeer aanvechtbaar karakter, de laatste heeft de schijn van redelijkheid. Maar ook alleen maar de schijn! Zeker, de maatschappij van tegenwoordig vraagt op sommig gebied diploma's. Maar dat is in zóverre waar, dat practisch alleen dán een diploma in het oog van zakenlui waarde heeft, als dat diploma op tijd en met goede cijfers is behaald. Maar een diploma, dat men zich op zijn 21e of 22e jaar ziet toegereikt en dat wemelt van 5en en 6en, werkt meer als een vogelverschrikker dan als een aanbeveling. Het aanbod van gediplomeerden overtreft thans verre de vraag, zodat iemand, die het op het kantje af en na enkele malen doubléren toch nog „gehaald" heeft, bij een sollicitatie naar een flinke betrekking beter thuis kan blijven.

Maar, zal men zeggen, de schuld ligt in veel gevallen niet bij de kinderen maar bij de school. De school eist te veel en is te weinig op het practische leven ingesteld. Voor een groot deel is dit zeker waar. De school van tegenwoordig stelt haar eisen werkelijk hoog en móét grondig hervormd worden. Met die hervorming is men reeds jaren druk bezig, met echter nog weinig resultaten. Bij een grondige hervorming zouden onze middelbare scholen waarschijnlijk voor een wat grotere groep leerlingen geschikt blijken te zijn. Dit toegegeven. Máár — nu practisch die schoolhervorming er nog niet is, blijft hetgeen hier boven gezegd werd onverminderd van kracht. Als de school zich niet aanpast aan de leerling, moet de leerling zich aanpassen aan de school. We moeten in het leven nu eenmaal rekening houden met de nuchtere feiten en niet met een toestand, zoals men die zou wensen.

Ouders, die hun kinderen naar scholen sturen, waar ze niet op thuis horen, begaan tegenover die kinderen een ernstige fout, terwijl ze misschien menen die kinderen de grootst mogelijke dienst te bewijzen. Wat immers zijn de gevolgen? Wel deze:

dat de jeugd van het kind één groot verdriet wordt en een zeer nadelig minderwaardigheidsgevoel wordt aangekweekt,

dat na enkele jaren dat kind de ondernomen studie tóch moet opgeven en onderwijl weer enkele jaren zijn verlopen, waarin het zich in een hem passend beroep had kunnen bekwamen.

Wat staat ouders dus te doen, als na de lagere school voor hun kind de beslissende tijd is gekomen om een richting te zoeken? Dan moeten zij zich laten voorlichten door de onderwijzer, die hun kind op de lagere school heeft gekend. In twijfelachtige gevallen late men het kind „testen". In bijna alle grote steden van ons land bestaan er tegenwoordig bureaux voor beroepskeuze, waar ervaren vaklui op dit gebied met vrij grote zekerheid kunnen bepalen voor welk beroep iemand geschikt is. Dit is wel de veiligste weg om in deze gewichtige kwestie geen voor het kind noodlottige vergissingen te begaan.

(J. J. M. v. Doornik m.s.f. in „Bode v. h. H. Hart").

COIFFURE 2000, — Deze creatie toonde Robert Fiance aan Kleppers Vakbond in New York en noemde haar „Coiffure 2000". Fiance vertelde de aanwezigen dat deze haarstijl de eerste 50 jaar niet uit de mode zou raken, want een kunstwerk raakt nooit uit de tijd.

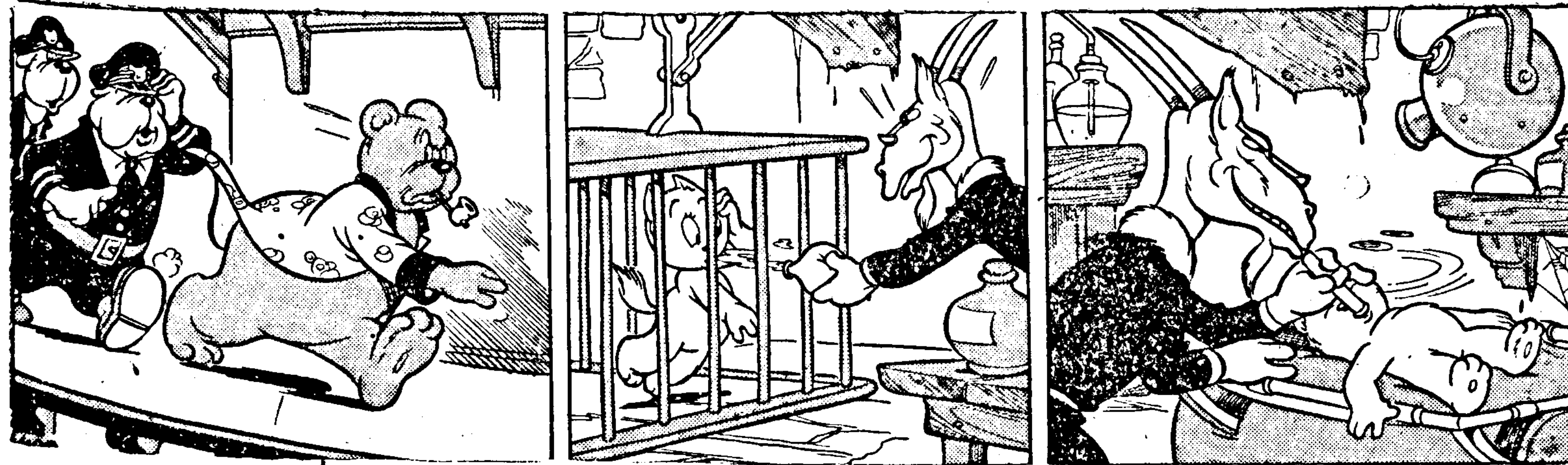
'T IS DE REGEN DIE HEM NEKT, — Alle attributen voor een hartig spelletje voetbal heeft deze zes-jarige ster reeds aan, maar voor de rest kan hij niets meer doen dan mistroostig door de ruiten naar de regen staren, die zijn veld onder water zet. Ragmop, zijn trouwe hond, zit met de zware opgave te kijken, zijn meester op te kikkeren.

EEN GROOT OFFER, — Jean Marriott draagt haar zuster Mary en een groot brood op het jaarlijkse oogstfeest van de Groenteboeren in Londen. Oogstofferanden als deze worden gebracht in de kerk van de H. Maria Magdalena.

737

Tom Poes en de grootgroeiers

„Waar is Tom Poes eigenlijk?" vroeg heer Bommel ineens on-rust. „Die is weggegaan, met Uw permissie!" verklaarde Joost. „Ik vermoed, dat hij naar die professor Sickbock is gegaan!" „Aha!" riep heer Ollie. „Dan is hij in gevaar. We moeten direct achter hem aan, commissaris! Op! Een heer laat zijn vrienden niet in de steek! Zoals altijd zal ik hem te hulp snellen! Volg me, heer Bas!"

De commissaris gaf een kort bevel en de hele politiemacht reunde achter hem aan naar de auto.

Nu, het wordt tijd, want de toestand van Tom Poes werd met de minuut moeilijker.

Professor Sickbock had namelijk zijn geduld verloren. Hij greep een rubber-balletje van zijn tafel, richtte de opening daarvan op de ijzeren kooi en kneep. Uit het balletje spoot een wolkje gas en Tom Poes verloor direct het bewustzijn.

„Ziezo!" mompelde de gewetenloze geleerde. „Ter zake! De proef kan beginnen! Enkele korrels en dan de hartslag en de interlunaire recaties bestuderen. Eenvoudig en interessant werk!"

Hij hees de kooi naar boven, trok de bewusteloze Tom Poes op een tafel en liet een paar korrels van de Kleinkrimpers tussen zijn lippen glijden.

Hélaas! Het kwaad is geschied! Nu is er niets meer aan te doen! Hoe moet dat aflopen?

ARUBA

GEZAGHEBBER KWARTZ IS JARIG.

2 November zal er feest zijn in huize van onze Gezaghebber, aangezien de Gezaghebber Kwartz op deze dag zijn 42ste verjaardag viert. Wij hebben ge-

meend deze verjaardag niet onopgemerkt te mogen voorbijgaan, aangezien de heer Kwartz steeds alle mogelijke medewerking verleend aan de Arubaanse Pers.

Wij bieden de heer Kwartz mede namens onze lezers, onze beste wensen aan, alsmede aan zijn vrouw en kinderen. Wij hopen dat gij nog vele jaren in voorspoed en geluk te midden van Uw gezin moogt leven en dat gij nog veel moogt doen voor ons dushi Aruba.

RUSTIGE VERKIEZINGEN

Nu de kiezerslijsten zijn ingediend, zal de politieke activiteit zich ten volle ontplooien, voor al op Aruba, waar vele nieuwe gezichten ten tonele zijn verschenen, zal het druk worden. Reeds afgelopen weken werd de middagrust verstoord door luidruchtige loudspeakers, die een vergadering aankondigden.

Intussen nadert de verkiezingsdag met rasse schreden. Een dag, die zeer belangrijk is voor de Nederlandse Antillen.

Waarom maakt het CAB geen beschikking, waarbij bepaald wordt, dat het een dag vóór de verkiezingen en op 21 December zelf verboden is propagandavergaderingen te houden en loudspeakers te gebruiken. Terwijl dit dan tevens inhoudt, dat aan de stembureaux geen herrie gemaakt kan worden. Dus niemand uitgescholden wordt en een ieder rustig kan gaan stemmen. Wij vinden dit zo belangrijk dat wij verschillende statenleden hun mening hebben gevraagd. Unaniem was men het er over eens, dat dit een goede maatregel zou zijn.

Men zal het zeker met ons eens zijn, dat dit een besluit is, dat het overwegen waard moet zijn.

ARUBAANS GERECHT OP REIS

De rechter Mr. C. A. Pekelharing en de Officier van justitie Hr. J. van Veen, zullen Vrijdag a.s. naar de Bovenwinden vertrekken om aldaar enige zittingen te houden. De heren vertrekken 3 November en zullen op 24 November op Aruba terugkeren. Het is voor de eerste maal dat het Arubaans gerecht zulk een trip gaat maken en wij wensen de heren een goede reis toe.

FEEST IN TIVOLI CLUB

18 November biedt het bestuur van de Tivoli hare leden een borrelavond aan, waarbij vrij borrels en cocktails beschikbaar zijn. Gedurende deze borrelavond zal een nieuwe Arubaanse band geïntroduceerd worden.

Het bestuur van de Tivoli ontving uit Spanje onderstaand telegram:

„Hopen Woensdag 6 December omstreeks half vijf in de Tivoli te arriveren". Het telegram was getekend door Sinterklaas en Zwarte Piet.

VEILIG VERKEER

De actieve Heer J. Boom, die reeds zoveel heeft gedaan in het belang van het veilig verkeer op Aruba, vloog Vrijdagmorgen met een sportvliegtuig naar Curaçao om des avonds de vergadering van de Oprichting van de Vereniging voor Veilig Verkeer Curaçao bij te wonen. Zaterdag keerde de Heer Boom op Aruba terug.

GOED VOORBEELD

Een grote firma in Oranjestad heeft haar personeel opdracht gegeven hun auto's niet meer voor het kantoor, doch in een stille straat achter het kantoor te parkeren. Dit is een goed voorbeeld, dat naar wij hopen door velen gevolgd zal worden. Het komt immers herhaaldelijk voor en vooral bij Gouvernementskantoren, dat men geen parkeerplaats kan vinden. Vooral denken wij hier aan het Douane- en Ontvangerskantoor.

Door zulk een besluit, waaraan eenieder zal willen medewerken, vinden de cliënten een behoorlijke parkeerplaats, temeer daar een ambtenaar of employee gewoonlijk zijn auto voor het kantoor zet om hem eerst enige uren later weg te halen. Wie volgt dit voorbeeld?

LOTERY ARUBA DAMESCLUB

De Aruba Damesclub deelde ons mede, dat er nog een prijs is, die niet afgehaald is, n.l. een gehandwerkt kleed, op nummer 35 van serie F. viel deze prijs. De gelukkige winnaar wordt verzocht deze prijs bij Dr. R. Robles te willen afhalen. Indien dit niet binnen 4 weken geschiedt, wordt de prijs voor een liefdadig doel verkocht.

In verband met de modeshow van de Damesclub vergaten wij te vermelden, dat de organisatie in handen was bij Mevrouw Margot Eman. Een woord van hulde achteraf is zeer zeker op zijn plaats. Beter laat dan nooit.

OUDERS OPGELET

Vele ouders brengen hun kinderen zelf naar school, waarbij nauwlettend wordt toegezien, dat dochter of zoon behouden op de schoolplaats komt. Het komt echter herhaaldelijk voor, dat ouders hun kinderen aan de verkeerde kant laten uitstappen, waardoor deze kinderen direct aan het gevaar van het verkeer bloot staan. Daarom laat Uw kinderen steeds aan de trottoirkant in- en uitstappen.

ARUBA DAMES CLUB

Op 19 October j.l. verstuurde de Aruba Damesclub voor f. 1.224,— bouwmaterialen, w.o. zinkplaten en spijkers naar het getroffen Sint Maarten. De leiding bij deze actie berustte in goede handen bij Mevrouw Eunice Brouwer. Een woord van hulde aan onze actieve Damesclub, inderdaad DE damesclub van Aruba.

SPORT

ARUBAANS SCHAAKNIEUWS

Uitslagen van de competitiewedstrijden gespeeld in het gebouw Scala te Oranjestad op Vrijdag 28 October 1950.

Groep I:
Postma — Croes: 1-0; de la Fuente — Tjon Sie Fat: ½-½.

Groep II:
de Vries — Kipp: ½-½; Lichtenstein — Weiland: 0-1; Brown — Cools; 0-1; (reglementair); van Putten — Keuper: 0-1.

Groep III:
Labega — Hiemstra: 0-1 (regl.); Barrios — Riem: afgebroken; Nieuwkerk — Lau: 1-0 (regl.); Leenheer — Nieuwkerk: 1-0.

Groep IV:
van Aggelen — Hartog: 1-0; Hichinson — Casemier: 0-1; Scott — Ooms: 0-1; Marcillin — Koch: 0-1; de Ruyter — Silinsky: 1-0.

Eerder gespeeld (Groep I) Croes — Kronenberg: 1-0.

Op Vrijdag 3 November zal worden gespeeld in het gebouw van het R. K. Militair Tehuis in San Nicolaas.

„RONDE VAN NEDERLAND"

Amsterdam. — Onder voorzitterschap van de heer Obers is een nieuw bestuur gevormd van de stichting „Ronde van Nederland", dat voornemens is in 1951 de Ronde van Nederland van 22 t/m 27 Mei te houden, indien de data door de Internationale Wielerunie worden goedgekeurd. De vroegere technische leider van de Ronde van Nederland, Lex Kuckelkorn is uit het bestuur van de Ronde getreden en beraamt plannen voor een vijfdaagse étappewedstrijd door Brabant, Limburg, België en Duitsland, te houden in Augustus 1951, waarvoor een voorlopig comité is opgericht.

FIETSKAMPIOEN

Zürich. — De Nederlanders Schulte en Peters wonnen een koppelwedstrijd over de 100 km. met een ronde voorsprong en het hoogste puntentotaal, namelijk 78 in twee uur, 4 min. en 27 sec. Tweede werd het Zwitserse team Koblet en Von Buren met 75 punten.

De Heer en Mevrouw
G. J. HAKKAART—COOLS
geven met grote vreugde en dankbaarheid kennis van de geboorte van hun zoon

CHRIS

Curaçao, 30 October 1950
Caracasbaaiweg 232
Tijdelijk:
St. Elisabeths Gasthuis

De Heer en Mevrouw
JOOST-SIPKES-SPECHT-GRIJP
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

ANNY INGRID

St Elizabeths Gasthuis *Curaçao, 31 October 1950*

STATENVERKIEZING

De Voorzitter van het Hoofdstembureau en de Kieskring Bonaire voor de verkiezing van leden van de Staten brengt ter algemene kennis, dat genoemd bureau op Vrijdag 2 November des voormiddags te 10 uur ten burele van de Gezaghebber ene openbare zitting zal houden ter beslissing over de geldigheid van de op 30 October j.l. ingeleverde candidatenlijsten en over de handhaving van de daarop voorkomende candidaten.

Bonaire, 31 October 1950
KRUGER.

STATENVERKIEZING

De Voorzitter van het Hoofdstembureau en de Kieskring Aruba voor de verkiezing van leden van de Staten brengt ter algemene kennis, dat genoemd bureau op Donderdag 3 November des voormiddags te 10 uur ten burele van de Gezaghebber ene openbare zitting zal houden ter beslissing over de geldigheid van de op 30 October j.l. ingeleverde candidatenlijsten en over de handhaving van de daarop voorkomende candidaten.

Aruba, 31 October 1950
KWARTSZ.

STATENVERKIEZING.

De Voorzitter van het Hoofdstembureau in de kieskring Curaçao voor de verkiezing van leden van de Staten brengt ter algemene kennis, dat genoemd bureau op Donderdag 2 November a.s. des voormiddags te 10 uur, ten burele van de Voorzitter, op het Bevolkingsbureau, een Openbare zitting zal houden ter beslissing over de geldigheid der op 30 October j.l. ingeleverde candidatenlijsten en over de handhaving der daarop voorkomende candidaten.

Curaçao, de 31e October 1950.
De Voorzitter van het
Hoofdstembureau in de
kieskring Curaçao.

Uit Maracaibo werd het droevig bericht ontvangen, dat de heer

AUGUSTO OTAMENDI

broer van de eerwaarde Zuster Reginalda, aldaar in de Heer overleed.

Bidt voor zijn zielerust.

Amerikaanse stoottroep nadert de residentie der Noord Koreaanse regering

Tokio. — Een snel oprukkende Amerikaanse stoottroep heeft Dinsdag een punt bereikt, dat op 65 km. van Sinoeidjoe, de tijdelijke Noord-Koreaanse hoofdstad, is gelegen. Met een verrassingsaanval in de nacht was deze stootgroep tevens door de Noord-Koreaanse verdedigingslinies heengebroken, nadat zij de brigade van het Britse Gemenebest de vorige dag te Tsjongdjoe was voorbijgetrokken. Voorafgegaan door tanks overviel deze groep een bataljon van ongeveer 700 Noord-Koreanen. Volgens een stafofficier van de Amerikaanse 24ste divisie, waarvan deze groep een onderdeel is, werd ten minste de helft van het bataljon vernietigd, alsmede zeven Noordelijke tanks.

Stoottroepen van het gevechtscorps van het Amerikaanse vijfde regiment bevinden zich in de buitenwijken van Koesong, dat 40 km. ten Noord-Oosten van Sontsjon ligt. Amerikaanse B-26 bommenwerpers wierpen Dinsdagmorgen een bommenregen op Koesongter ter vermindering van de tegenstand der Noordelijken.

De Amerikaanse eerste cavalerie-divisie kwam de Zuid-Koreaanse strijdkrachten te hulp, die sinds Donderdag in het gebied van Oensan in zware strijd gewikkeld zijn met grote goed gewapende Noord-Koreaanse formaties. Volgens de laatste berichten hebben de Verenigde strijdkachten een plaatselijke stelling geconsolideerd, die in het weekeinde gevaar had gelopen. Verschillende centra ten Noorden en ten Noord-Oosten van Oensan, waaronder Ondjong en Hoentsjon, moesten hiertoe in de steek worden gelaten en de Zuid-Koreaanse zesde en zevende divisies trokken zich terug. Onderdelen van de zesde divisie, die de grens ten Noorden van Tsjosan hebben bereikt, trokken terug om de Zuid-Koreanen te hulp te komen.

Een woordvoerder van het Amerikaanse legercorps in Korea verklaarde volgens te New York ontvangen frontberichten, dat de eenheid, waarop de Zuid-Koreanen 60 km. ten Zuiden van de Mandsjoerijse grens zijn gestuit, geïdentificeerd is als een volledig Chinees regiment.

SOVJET VOORSTEL VERWORPEN

Lake Success. — De politieke commissie van de Verenigde Naties heeft het vier-puntige vredesprogram van de Sovjet-Unie als volgt verworpen: veroordeling van oorlogspropaganda met 38 tegen 7 stemmen bij 12 onthoudingen; verbod van de atoombom en verklaring, dat het land, dat het eerst de atoombom zou gebruiken, als oorlogsmisdadiger zou worden gebrandmerkt, met 32 tegen 9 stemmen bij 14 onthoudingen; een vredesverdrag tussen de vijf grote mogendheden met 33 tegen 11 stemmen bij 11 onthoudingen en vermindering van de strijdkrachten met een derde met 41 tegen 5 stemmen bij 10 onthoudingen.

Engeland en de Verenigde Staten spraken zich uit tegen alle delen van de Sovjet-resolutie. Er is een week lang over deze resolutie gedebateerd. Er staan nog vier andere resoluties op de agenda. De commissie komt weer bijeen na de bijeenkomst van de Algemene Vergadering, die Dinsdag begint.

BEN GOERION VORMDE COALITIE REGERING

Jeruzalem. — David Gen Goerion, de leider van de Israelische arbeiderspartij, heeft een coalitie-regering samengesteld van 13 leden. Ben Goerion behoudt defensie en Mosje Sjaret buitenlandse zaken. Jack Gering, een uit Zuid-Afrika afkomstige zakenman, zal het ministerie van handel en industrie beheren. Goerion heeft van de oppositie de belofte gekregen, dat zij zijn regering tot de verkiezingen in 1953 zal steunen. Het nieuwe kabinet verschilt weinig van het oude. Het parlement ging uiteen zonder te hebben gestemd over de vertrouwensmotie.

kwestie aan te houden om zich te kunnen bezinnen op nieuwe candidaten werd verworpen met 7 tegen 1 stemmen bij 3 onthoudingen. (India, Egypte, China).

Op een persconferentie na de zitting noemde Wysjinsky de volgende redenen voor de weigering van de erkenning van Lie als secretaris-generaal: Lie steunde de vorming van een kleine Assemblée en een commissie voor de Balkan en voor Korea, hij steunde het Noord-Atlantisch Pact en de „Amerikaanse agressie in Korea", Lie's vredesplan, wat hij mee naar Moskou nam, bleek niets anders dan een „uiting van de geest der Amerikaanse militaire politiek". Wysjinsky beschuldigde Lie er ook van niet objectief en onbevooroordeeld te zijn op zijn bureau.

NEDERLAND

KONINKLIJKE BETUIGING VAN MEDELEVEN

's-Gravenhage. — Koningin Juliana en Prins Bernhard hebben gisteren een telegram gezonden aan Koning Gustaaf VI, waarin Hun „diep medeleven" wordt uitgedrukt met de dood van Zijn vader".

KONINKLIJK BEZOEK AAN ENGELAND

Londen. — Engelse straaljagers zullen de Konigin en de Prins halverwege begroeten, wanneer Zij zich aan boord van vinden op weg naar Engeland. Leden van de Britse land-, zee- de „Jacob van Heemskerck" been luchtmacht zullen langs de wegen staan opgesteld, wanneer Zij op 21 November van het Victoria-station naar het Buckingham Palace rijden, geëscorteerd door de Household Cavalry. Aangenomen wordt, dat het Engelse Koninklijke Paar een banket aanbiedt op dezelfde datum. Koningin Juliana en Prins Bernhard zullen later een feestmaal aanbieden in de Nederlandse ambassade of het Claridge Hotel.

Tafellinnen en zilver zullen daartoe van Den Haag naar Londen worden gebracht.

INDONESIE

INDONESIERS HEBBEN „MOEILIJKE TIJD" OP AMBON

Djakarta. — De eerste erkenning, dat de troepen van de Indonesische regering in hun actie tegen de onafhankelijke Republiek Zuid-Molukken op Ambon een „moeilijke" tijd doormaken, werd te Makassar gedaan door Indonesische legerofficieren, die pas van het eiland waren teruggekeerd. Zij gaven tegenover Aneta toe, dat de strijd op Ambon „zeer moeilijk was, omdat de opstandelingen strategisch betere stellingen innamen en beter geoefend waren". De verliezen van het Indonesische leger in deze actie schatten zij op 300 man en die van de tegenpartij op 600. De officieren zeiden, dat de actie thans haar laatste phase nadert. maar dat zelfs als zij afgelopen is, de orde en veiligheid in de Zuid-Molukken nog niet zouden zijn hersteld. De opstandige troepen zullen zich in de bossen terugtrekken en voorbereidingen maken voor een guerilla-oorlog, aldus was hun mening.

Verovering van Tibet wordt op vijf weken geschat

New Delhi. — Volgens een gewoonlijk betrouwbare Chinese bron te Hongkong hebben de Chinese communistische troepen zich in twee colonnes gesplitst, waarvan de ene op weg is naar Lhasa en de andere naar Sjigatse, dat op een na de grootste stad van Tibet is en de zetel van de Pantsjen Lama.

Gemeld wordt, dat een week geleden 50.000 manschappen van het communistische leger onder de een-ogige Chinese generaal Lioe Po Tsjeng Tibet zijn binnengetrokken van de provincie Sinkiang uit. Verwacht wordt, dat het „volksleger" Tibet binnen vijf weken kan veroveren, indien er geen hulp van buiten opdaagt.

Onderhandelingen tussen de Tibetaanse missie en de regering te Peking zijn vruchteloos, aldus deze bron.

Lhadzon, 40 km. van Lhasa, zou op 22 October gevallen zijn. Op 27 October verlieten de Tibetanen Sjosjado en zij trokken terug op het 80 km. naar het Oosten gelegen Pembago.

Te New Delhi wordt officieel vernomen, dat Tibet India om diplomatieke hulp verzocht heeft met het oog op een vreedzame regeling met China; er is geen militaire hulp verzocht. Tibet heeft India niet verzocht de zaak onder de aandacht van de Verenigde Naties te brengen. In politieke kringen te New Delhi

NIEUWE KONING INGEZWOREN

Stockholm. — De nieuwe Zweedse Koning Gustaaf VI Adolf heeft Maandag voor de ministers en de volksvertegenwoordiging de eed op de grondwet afgelegd. Premier Tage Erlander las na ontvangen toestemming van de Koning de overlijdensacte van Gustaaf V voor, waarna hij de nieuwe Koning verzocht de eed af te leggen. Na het uitspreken van de zin voor zin door de premier voorgezegde eed ondertekende de Koning het document. Daarna zworen de Prinsen Wilhelm en Bertil, 's Konings broer en zoon, de Koning met hun leven en bloed getrouw te zullen zijn.

Na de eedsaflegging verschenen de nieuwe Koning en Koningin Louise op het balcon, toegejuicht door duizenden. Driemaal poogde de Koninklijke familie terug te treden, doch de menigte bleef roepen: Wij wensen onze Koning, wij willen de Koningin zien. Ten slotte verscheen de gehele Koninklijke familie op het balcon. Kinderen in het publiek begonnen te zingen: Wij willen de kleine Prins zien. Daarop verscheen de kleine Kroonprins Karel Gustaaf op de armen van zijn grootvader en wuifde bedeesd naar beneden.

RUSLAND TEGEN TRYGVE LIE

Lake Success. — In een op verzoek van de Sovjet-afgevaardigde Malik bijeengeroepen besloten zitting van de Veiligheidsraad deelde Malik mede, dat de Sovjet-Unie, in geval Trygve Lie als secretaris-generaal van de Verenigde Naties wordt herkozen, hem niet zal erkennen. De Sovjet-Unie heeft kort geleden met een veto reeds de verlenging van de in Februari aflopende ambtsperiode van Lie belet.

Geen andere candidaat wist het vereiste aantal stemmen te verwerven.

Dinsdag wordt een voltallige zitting van de Algemene Vergadering gehouden, waarop een besluit over de vervulling van de post van secretaris-generaal der V.N. moet vallen. Een voorstel van Malik om de gehele

EEN KLM GEZAGVOERDER IN DE STUURHUT VAN EEN LOCKHEED CONSTELLATION.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wach J. Huksloot van 7 — 15 uur, tel. 11 5210.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst pleegsters wordt waargenomen Zuster v.d. Hombergh, Marktstraat 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTO legraafkantoor Wilhelminaplein (C bouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15 lijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hat lijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor gere kinderen; 17.50 Curom concert 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; Kerkdienst t.g.v. Hervormingsdag Fortkerk; 20.00 „Wat de handel 21.00 Joke Plesman Busch draagt 21.25 Niwin-gramofoonplaten-pro 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gra platenprogramma; 21.55 Nieuws en S

Woensdag: 17.30 Muzikale kinder ding; 17.50 Programma voor de Strij ten; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; Uitzending in het Papiament; 19.30 „W handel U biedt" 20.30 Gramofoonpro ma; 20.45 Conjunto-avond met Co „Estrellas del Caribe"; 21.30 Actuele rie; 21.40 Gramofoonplatenprogramma; Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 m ter).

Dinsdag: 16.00 Reclame-uitzending; Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; Omroep-advertenties; 17.50 Sportp 18.40 Nieuws; 19.01 Cowboy Songs; Het Sociaal Instituut; 20.00 Adver 20.15 De Dauwdrop; 20.45 Dansmu 20.55 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST-END: „The mysterious Mr. Valentine" Dinsdag 19 uur; „Congo Bill" 21 uur; „That midnight kiss" Woensdag 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Dark victory" Dinsdag 19 en 21 uur; „Her jungle love"! Woensdag 19 en 21 uur.

ROXY: „Dancing with crime" Dinsdag 19 en 21 uur; „Murder he says" Woensdag 19 en 21 uur.

RIFSTADION: Competitiewedstrijd S.U.B.T. 1 — Estudiantes 1 Woensdag 20 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:
C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Bern laan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: P. G. Everts, kamer 53, tel. 2844.

C.S.M.

Rederij: J. Hemnes, tel. 2701.

Scheepsagentschap: 8.00 — 18.00 uur 19.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 08.00 uur H. Allebé, tel. 2099.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839. Bioscoop: Dinsdag: „Spellbound". gang boven 16 jaar.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

U zult wel van mij aanvaarden, dat ik dit ongelukkige voorval ten diepste betreur.

Blake bleef plotseling staan en keek de ander aan.

— Kapitein Belsham, bent U op de hoogte van hetgeen professor Quelch in zijn versterking uitvoert? vroeg hij kortaf.

De kapitein was enigszins door Blake's verandering van toon geschrokken.

— Ik geloof werkelijk niet dat ik U begrijp, antwoordde hij. — U doelt toch zeker niet op zijn liefhebberij, nietwaar?

— Dat doe ik inderdaad, bevestigde Blake.

— Daar zit toch niets ernstigs in? Het verzamelen van insecten en dergelijke is nu eenmaal tot een manie bij hem geworden —.

— Professor Quelch is geen verzamelaar, hij is een beul, zei Blake, — Hij bezit de geestesgesteldheid van een moderne Torquemada. In zijn helse verzamelkamer heeft hij allerlei duivelse instrumenten opgesteld, zodat verschillende ongelukkige kleine dieren op dit ogenblik de marteldood sterven.

— Grote goedheid, daar had ik in het geheel geen vermoeden van, zei de kapitein op verschrikte toon. — Ik wil wel bekennen, dat ik nooit veel aandacht aan professor Quelch geschonken heb — de ingezetenen van het kasteel zijn er langzamerhand aan gewend geraakt om hem als een soort vaste aanwinst te beschouwen, terwijl wij ons zelden met hem bemoeien. Hij is er volkomen tevreden mee zijn dagen alleen te slijten. Ik verzeker U, dat ik in het geheel niet wist, dat hij zich met dergelijke practijken onledig hield.

— Dan geef ik U de raad om er nu enige aandacht aan te schenken, kapitein Belsham, waarschuwde Blake. — Binnen enige dagen wellicht zal professor Quelch niet meer tevreden zijn met guinese biggen en konijnen. Als hij eenmaal uit de band zou springen, zou hij wellicht een kind of een volwassene in zijn verblijfplaats kunnen lokken en ik ril als ik er aan denk wat dan zou kunnen gebeuren. Ik ben sterk en gewend aan gevaarlijke situaties maar ik verzeker U, dat ik mij allerminst op mijn gemak gevoelde zolang ik mij met professor Quelch in dat gebouw alleen bevond.

— Ik ben ten zeerste verontrust, zei kapitein Belsham bezorgd. — Ik ben U dankbaar, mijnheer Blake, dat U zich zo openhartig geuit hebt. Ik zal de zaak onmiddellijk onderzoeken en Hobbs een ernstige waarschuwing geven. Ik verklaar U op mijn erewoord, dat de oude gek in het vervolg meer op de vingers gekeken zal worden.

Bestormd door allerlei gedachten nam Blake ten slotte afscheid. Na zijn terugkeer naar Huize Bryton had hij een of twee feiten opgemerkt, die hij zorgvuldig verzwegen had, maar die een buitengewoon harde trek op zijn aangezicht te voorschijn hadden geroepen.

* * *

HET PLAN VAN SEXTON BLAKE

Nog een eigenaardig voorval had plaats, voordat de detective Bryersford zijn volgend doel, bereikte. Hij was naar de Jaguar teruggekeerd en reed langzaam naar het stadje, toen hij bij een kromming van de weg bijna een terrier overreed, die vlak voor zijn wielen de weg overliep.

Slechts door eensklaps de remmen aan te zetten en een vlugge wending te maken slaagde Blake er in het leven van de hond te redden. Jankend van vrees schoot het dier door een poortje en verdween door de deuropening van een met een rieten dak voorzien huisje. Blake maakte zich juist gereed verder te rijden, toen een woeste stem zijn oren bereikte.

— Zeg, mister! Een ogenblikje!

Blake keerde zich om. Een ruw geklede, nogal forse man, wiens donkerbruin gelaat ontsierd werd door een baard van een week was rond de hoek van het huisje komen schieten. Op hetzelfde ogenblik verscheen een magere vrouw, met natte armen en de mouwen tot boven elleboog opgestroopt, in de opening van de deur.

— Goed zo, Joe, vertel het hem maar eens even! gilde zij.

— Hij heeft bijna Mickey overreden. Tegenwoordig kunnen de mensen of dieren door die snelheidsmaniakken niet veilig meer op de weg lopen.

— Houd je bek, Clara! beval de man. Hij bereikte het hek en trok het open. — Je dacht er tussenuit te knijpen zonder dat iemand het in de gaten had, niet? ging hij voort. terwijl hij Blake onbeschoft aanstaarde. — En wat ben je nu van plan te doen?

Vermaak en misnoegdheid streden bij Blake om de voorrang. Deze man en zijn vrouw behoorden niet tot het gewone landvolk, zij hadden meer weg van zigeuners. De man had overhangende wenkbrauwen, terwijl zijn dicht bij elkaar geplaatste ogen geslepenheid en hebzucht uitstraalden.

— Wat verwacht U van mij? vroeg Blake. — Uw hond mankeert niets — maar een dezer dagen zou het anders kunnen aflopen, indien U niet beter op hem let. U behoorde mij te bedanken, aangezien ik mijn best deed om hem te redden, mijn vriend.

— Ik ben je vriend niet, beet de ander terug. — Al degenen die van het landhuis komen behoren niet tot mijn vrienden. Je hebt bijna mijn hond overreden en het zou niets erg voor je wezen om eens tien shillings —.

— O, neen, onderbrak Blake hem. — Je zult op die manier geen geld uit mij persen, mijn goede man. Als je hond zich op de weg niet thuis gevoelt, dan is het beter dat je hem aan de ketting legt.

— Ik zal met mijn hond doen, wat ik verkies en ik heb geen raad nodig van een vriendje van die lekkere Lord, snauwde de ander op kwade toon. — Wellicht ben je een van die fijne dokters? ging hij voort, terwijl hij Blake onderzoekend aankeek. — Hoe maakt die ouwe kerel het vandaag? Hij ligt op sterven niet? Misschien kan je mij wat goed nieuws vertellen en zeggen, dat hij er tussen uit geknepen is.

— Het spijt mij U te moeten teleurstellen, maar Lord Bryton is nog niet overleden, zei Blake.

— Nou, het werdt anders meer dan tijd — en voor het overig stelletje ook, barstte de man eensklaps woedend los. — Maar die oude vent is de ergste van allen. — hij en zijn opschepperige neef.

— Wat hebben zij U gedaan, dat U op een dergelijke wijze tegen hen te keer gaat? informeerde Blake.

— Wat zij gedaan hebben? riep de ander. — Wat hebben zij niet gedaan? Zeg, Clara, hoor je wat dit heerschap zegt?

— Ja, zeker wel, antwoordde de vrouw, die, met de benige handen in de heupen geplaatst, op het hekje toeliep. — Kijk eens hier, mister, Joe Stiggins is een goed echtgenoot en een eerlijk man. Als dat soort op het kasteel niet bestond, dan waren wij tenminste in staat een eerlijk stuk brood te verdienen, maar Lord Bryton is een gierigaard. Hoe gauwer hij sterft hoe beter het is. Dat wil daarom nog niet zeggen dat die kapitein Belsham al veel meer waard is.

— Zij hebben mij gewoonweg vervolgd, mijnheer — niets ders, zei Joe Stiggins op griefde en ontstemde toon.

— Houtskool branden lev niet veel op, maar het is cerlijke bezigheid. Iedereen en rond Bryersford kent mij lever houtskool aan de ingezetenen. Vijftien jaar heb ik in dit huisje gewoo maar Lord Bryton heeft steeds meer de gelegenheid nomen om wat te verdien Zodra ik maar ergens heeng om hout te verkrijgen, wa er dadelijk bij en joeg mij w Hij stinkt van het geld en nog te gierig om mij mijn b te laten verdienen! Denkt U is het jammer zal vinden als sterft? Geen denken aan!

Op dit moment stootte vrouw hem aan, waarop Joe weg opkeek. Met een drukte vloek staarde hij Bla als laatste begroeting nog aan en verdween in zijn huis

Blake moest glimlachen hij de oorzaak van hun ter tocht opmerkte. Een dor agent, die zich langzaam o fiets voortbewoog, was kom opdagen. De detective schakt de over, zodat de Jaguar langzaam begon weg te rijden. De politie-agent, was even van zijn fiets gestapt en sche de aankomende blijkbaar wachten.